

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 28

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 d'abril del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1822/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada de l'ocupació entre els joves. 1290
- 2) RGE núm. 2153/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla pilot d'ocupació a Ciutadella. 1291
- 3) RGE núm. 2026/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desbloqueig del pagament d'ajudes per a la millora de les finques del Parc de Llevant. 1291
- 4) RGE núm. 2151/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a increment de preus de vols interinsulars. 1292
- 5) RGE núm. 2240/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de la donació de sang. 1294
- 6) RGE núm. 2242/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per evitar l'ús de verí als vedats de caça. 1294
-

7) RGE núm. 2243/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a l'illa d'Eivissa. 1295

8) RGE núm. 2154/04, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades estadístiques de Setmana Santa. **(Ajornada)** 1296

9) RGE núm. 2239/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitats específiques quirúrgiques creades als hospitals concertats. 1296

10) RGE núm. 2016/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a preparació davant la pneumònia asiàtica. 1296

11) RGE núm. 2241/04, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del sistema TAURO al SOIB. 1297

12) RGE núm. 2244/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitats específiques quirúrgiques creades als hospitals concertats. 1298

13) RGE núm. 2152/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a curs de direcció d'emergències. 1299

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1701/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació actual de les llistes d'espera. 1300

III. MOCIÓ RGE núm. 1893/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1078/04. 1308

IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 444/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte de les tarifes marítimes i aèries. 1318

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia senyores i senyors diputats. Començarem la sessió plenària d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 1822/04, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada de l'ocupació entre els joves.

I passam a la primera pregunta RGE núm. 1822/04, ajornada de la sessió anterior, relativa a la baixada de l'ocupació entre els joves que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gracias, Sr. Presidente. ¿Qué medidas tiene previsto adoptar la *Conselleria* de Trabajo y Formación en relación a la bajada de la ocupación entre los jóvenes?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Conselleria de Treball i Formació, mitjançant el seguiment que es fa des del servei d'estadística, ha detectat que hi havia una evolució de l'ocupació entre els joves durant els darrers anys a la baixa. El total de l'ocupació de les Illes Balears entre els anys 2000 i 2003 va créixer en 23.056 persones. En canvi entre els joves de 16 a 19 anys l'ocupació ha davallat en el mateix període en 2925 persones i entre els joves de 20 a 24 anys ha davallat en 4.611. És a dir, s'han reduït 7.336 llocs de feina, a la vegada que l'atur ha augmentat en 1.587 entre els joves de 16 a 24 anys.

Davant aquesta situació la Conselleria de Treball i Formació ha donat trasllat d'aquest assumpte que ens ha preocupat a la comissió executiva del SOIB per estudiar quines són les solucions o els estudis que han de fer per comprovar quin és el motiu d'aquesta baixa en allò que és l'ocupació dels joves. En principi com a actuació des de la Conselleria de Treball allò que hem fet és iniciar dins dels col·lectius, com que són col·lectius prioritaris, ens hem posat a treballar i allò que feim és que tots aquests joves, menors de 25 anys, que ja porten 4, 5 i 6 mesos d'atur se'ls crida des de les oficines del SOIB per derivar aquests joves a allò que són els serveis d'orientació i poder informar aquests joves dels cursos de formació que hi ha perquè puguin trobar feina.

No obstant això, estam estudiant els motius d'aquesta davallada del 2000 al 2003, que és la primera vegada que s'ha detectat aquesta situació i nosaltres estudiam des dels serveis

d'estadística de l'observatori i estam posant en marxa per veure què està passant entre els nostres joves.

I.2) Pregunta RGE núm. 2153/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla pilot d'ocupació a Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 2153/04, relativa a Pla pilot d'ocupació a Ciutadella que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme García i Querol del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller de Treball va anunciar un pla pilot de recerca d'ocupació per a aturats de llarga durada a Ciutadella, que després vol fer extensiu a totes les illes. Volíem saber en quines mesures concretes consisteix aquest pla Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Allò que estam fent en aquesta prova experimental a Ciutadella de Menorca és dur a terme els objectius que marquen les directrius europees d'ocupació i el Pla nacional d'ocupació. És a dir, estam actuant contra l'atur de llarga durada i prevenint aquest atur de llarga durada fent aquestes actuacions als aturats abans de què entrin dins d'allò que es considera aturats de llarga durada.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, però no sé exactament per què. El Sr. Conseller no m'ha contestat quines mesures estan incloses dins del Pla d'ocupació. Per començar un pla ha de dir quantes persones es vol atendre en aquest pla, quants aturats de llarga durada i què considera el conseller què són aturats de llarga durada hi ha a Ciutadella. I per què Ciutadella com a representativa de tots els problemes d'atur de llarga durada de les illes.

Fa molt poc temps a dues interpel·lacions el Sr. Conseller deia que aquí pràcticament no hi havia aturats a les Balears. Per tant, d'aturats de llarga durada exactament quants? I quines mesures s'apliquen amb un pla? Un pla ha de tenir uns objectius, una diagnosi, unes mesures a aplicar i uns resultats esperats que vostè no ha explicat. Efectivament sempre li donarem suport per aplicar les directrius de la Unió Europea,

però no crec que aquí sigui un exemple d'aplicació de les directrius.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, respecte la pregunta que m'ha fet avui i la pregunta 1708/04, que es va formular per part del diputat Sr. Tadeo Florit, Grup Parlamentari Popular, ja varem explicar les accions que s'havien duit a terme i li remetria a aquesta pregunta que ja varem contestar i ja es varen explicar totes les actuacions que s'estaven fent i en què consistien aquestes proves experimentals.

I.3) Pregunta RGE núm. 2026/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desbloqueig del pagament d'ajudes per a la millora de les finques del Parc de Llevant.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 2026/04, relativa a desbloqueig del pagament d'ajudes per a la millora de les finques del Parc de Llevant que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El passat 24 de març es va reunir la junta rectora del Parc de Llevant a la qual hi va acudir la directora general de Biodiversitat, Sra. Joana Xamena en representació del Sr. Conseller. La Sra. Xamena va informar als presents que no es podien fer efectives les ajudes per a la millora de les finques als propietaris de l'antic Parc de Llevant, ja que legalment no es podien concedir perquè aquests propietaris no estan, ara per ara, en un espai natural protegit. Els projectes sol·licitats per aquests propietaris durant el 2003 pugen a un valor d'1.200.000 euros, amb una inversió prevista des del Govern d'un 49,7%, una quantitat bastant important per a la millora d'instal·lacions i per a la potenciació dels aspectes socioeconòmics de tota aquella zona.

La pregunta que li faig Sr. Conseller és molt clara i queda formulada en els seus termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, bloquejat no hi ha res, si vostès fan el seguiment de la Llei 10/2003 veuran de quina forma es pot accedir a les ajudes, complint els articles 16 i 17. Així de clar, però també hi ha una qüestió clara, l'àmbit del parc és el que és en aquest moment i aquesta mateixa Llei 10/2003 diu exactament com es faran les coses per poder tenir aquestes subvencions, quan el Govern balear s'ha compromès a presentar davant aquesta cambra la Llei d'espais protegits.

Complint els articles 16 i 17 de la Llei 10/2003 no emporta esperar la Llei d'espais naturals protegits i que són els famosos convenis que pot fer qualsevol privat o particular que vulgui entrar dins l'àmbit del parc.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller ens contesta que els propietaris ara per ara es poden acollir a la Llei 10/2003. A mi m'agradaria que informés al seu equip de col·laboradors perquè informessin el mateix als propietaris que han sol·licitat, o que han demanat entrar dins el parc. Ara per ara els remeten a una futura llei que encara l'hem de veure, vostè ha dit que fins el setembre no estaria i crec que remetre la gent a la futura llei de setembre, això són excuses de mal pagador i mai més ben dit.

Jo crec que els propietaris forçosament s'han de sentir enganats i n'hi ha bastants que estan molt decebuts perquè s'havien obert unes expectatives de millora a la comarca, expectatives no només de millores de finques sinó aspectes socioeconòmics, qüestions d'artesanía, alimentació i productes que poguessin treure de la terra i ara, si els comptes no surten errats i la llei efectivament s'aprova dins enguany ja ens anam a l'any 2005 perquè aquestes persones puguin tenir les ajudes. Hi ha propietaris que sí tenen interès, no se'ls va consultar que (...), la veritat és que aquests propietaris no varen sortir del parc sinó que els varen treure seguint un procediment, en el meu parer, bastant antidemocràtic perquè sols no es va obrir ni un període legal de consulta als propietaris per a aquells que volguessin sortir. Per tant, s'han vist trets, rebutjats d'aquest àmbit del parc i a més...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo no vull tornar discutir allò que ja hem discutit un parell de vegades i crec que a la interpel·lació que hi va haver vaig posar molt clar com eren les qüestions. D'allò que s'han d'assabentar és que hi ha un nou Govern, amb uns compromisos nous respecte la protecció de Balears. Que a

vostè no li agrada, em sembla molt bé. Que vostès vulguin trepitjar els drets dels ciutadans, em sembla molt bé. El Partit Popular vol fer aquests espais protegits des del consens amb els particulars.

Miri, sense que arribi la llei en el Parlament, el setembre, avui qualsevol particular a través de la Llei 10/2003, en els seus articles 16 i 17, que es vulgui adherir al parc pot, pot, si vostè no es vol llegir la llei jo ara li deixaré el butlletí perquè xerram de la llei dels pressuposts, llei d'acompanyament. El que passa és que la feina de 4 mesos vostès ja l'han oblidada. Qualsevol particular que vulgui avui convenir pot convenir, li faig saber que hi ha un sol que ha firmat. No és el mateix convenir per entrar dins el parc que sol·licitar les subvencions, que per cert, s'havien d'haver tramitades i s'havien d'haver llançades en el mes de maig i no es varen llançar l'any passat per aquesta qüestió. Els doblers, 1.200.000 euros, estan reservats per a aquesta qüestió i quant qualsevol particular vulgui entrar, n'hi ha algun, un ja ha firmat i altres que estan amb expectatives, podran accedir a les mateixes ajudes perquè la mateixa Llei 10/2003 els posa automàticament dins l'espai del parc natural.

És a dir, vostè no sap de què ha xerrat, no, no, perquè és una qüestió de llei, si vostè vol pensar el contrari...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 2151/04, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a increment de preus de vols interinsulars.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 2151/04, relativa a increment dels preus de vols interinsulars que formula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Als dos mesos i mig de la declaració d'obligacions del servei públic es va produir un increment per sorpresa de més de 3 euros per bitllet, un increment que es ve cobrant des de mitjans del mes de març. Hem vist diferents valoracions de persones d'aquest Govern i de destacats membres del Partit Popular, uns dient que era la pujada de l'IPC, que efectivament preveu la declaració aprovada pel Consell de Ministres. Altres que això era un incompliment flagrant de la declaració d'interès públic.

Davant de totes aquestes contradiccions voldríem saber quina és la valoració que fa el Govern d'aquest increment de preus.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyores diputats. Sra. Diputada, miri li he de dir que el Govern valora negativament la pujada de l'IPC dels vols entre illes, com valora negativament qualsevol pujada d'un bé de primera necessitat com és aquest cas. De totes formes aquesta pujada de l'IPC és una pujada legal, que està dins la normativa que sempre ha estat transparent i és una pujada de 2 euros.

Li he de dir que m'estim més com a consellera aquesta pujada de 2 euros que no el que passava els anteriors anys. Mentre vostè era Presidenta del Consell Insular d'Eivissa, li he de dir que l'any 2002 les tarifes entre illes varen pujar tres pics, el mes de gener, el mes de març i el mes de maig, amb un total de 16 euros. I el 2003, mentre vostè també era Presidenta del Consell Insular d'Eivissa, també va pujar tres pics, va pujar el mes de gener, el mes de març i el mes d'agost un total de 9 euros. Tanta sort que el mes d'agost ja es va començar a tramitar la declaració de servei públic i jo crec que l'èxit precisament de la declaració de servei públic és que tinguem una pujada fixa anual i no tinguem totes aquestes pujades acumulades que va suposar la duplicació dels vols entre illes en només 5 anys.

De totes formes jo crec Sra. Diputada que en aquestes alçades de la pel·lícula el que sí ens agradaria saber, perquè vostès duen 8 mesos criticant la declaració de servei públic, és si efectivament baixaran la tarifa de 72 a 58 euros per a després aplicar el descompte del 50%. Jo crec que això sí que els agradaria conèixer als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, hem de lamentar el to i l'actitud d'aquest Govern que en comptes de donar una resposta política es dedica, avui amb un to més suau, però en altres contestacions a insultar políticament l'adversari, en comptes de donar una contestació.

Miri, jo vaig ser Presidenta del Consell Insular d'Eivissa i Formentera...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, pregaria un poc de silenci.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Però li voldria recordar que són vostès els que ara governen aquí i són els que varen acordar aquesta declaració d'obligacions de servei públic, amb els preus que varen acordar amb el Govern central. Per tant, no rebutgin vostès l'obligació que tenen de donar la cara, amb aquesta obligació de servei públic, encara que ara no els agradi.

I diu que és perfectament legal la pujada de l'IPC que ha fet la companyia. Miri, l'acord del Consell de Ministres del

Govern central diu que hi haurà cada mes de gener una pujada, una revisió de l'IPC, però allò que no varen explicar vostès, o allò que no diuen vostès clarament és que aquesta declaració als pocs dies d'haver-se admesa pugen i reclamen aquest augment de l'IPC. Per què no ho varen dir abans? No ho sabien, o si ho sabien ho amagaven. Per què han enganat fins ara als ciutadans? Jo els increment d'IPC que conec són de forma anual i es revisa sempre l'IPC quan ha passat tot un any, però no als pocs dies o poques setmanes.

I miri, ara que tant es pugen al carro de reclamar-ho tot, dir-li que nosaltres ho reclamàvem tot abans, el 50%, la declaració dels vols amb la península i ho seguim reclamant ara amb total coherència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Gràcies, Sr. President. Jo entenc que a vostè li afecti quan jo li dic que els preus es varen duplicar quan vostè era Presidenta del Consell Insular d'Eivissa, però la realitat és aquesta, els agradi o no els agradi...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor. Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS:

Aquesta és una realitat i unes dades del Ministeri de Foment comparatius que els preus varen pujar un 89% en 5 anys. I ara amb la declaració de servei públic que jo crec que ha estat una passa fonamental pel reconeixement de la nostra insularitat, encara que vostès ho critiquin, però jo crec que ha estat una passa fonamental i precisament la demostració és que no es poden pujar com es feia abans, 3 euros, 5 euros i es varen duplicar els preus, precisament és un control d'aquesta tarifa màxima anual i és un èxit de la declaració de servei públic.

En qualsevol cas li he de dir que nosaltres volem continuar la tasca perquè creim que el tema del transport aeri i marítim és un tema fonamental per als nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 2240/04, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de la donació de sang.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 2240/04, relativa a foment de la donació de sang que formula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular voldríem saber quines mesures està portant a terme la Conselleria de Salut i Consum per fomentar la donació de sang.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, vostè sap que la promoció de la donació de sang és tan important per mantenir el sistema sanitari de la nostra comunitat, de les nostres illes i de qualsevol sistema sanitari, està transferida a la Federació de Donants de Sang, a través de la Germandat. I jo li he de dir que estic contenta que em faci aquesta pregunta perquè vull aprofitar per fer un reconeixement a totes aquelles persones que de manera totalment anònima i totalment solidària fan un esforç per tal de què moltes persones que necessiten sang, fins i tot per viure, puguin disposar d'ella.

Des de la conselleria, tot i que tenim delegada aquesta promoció de donació de sang, hem de felicitar per aquesta labor perquè s'està fent una feina molt apropiada a través de tots els recursos. Dir-li que hem posat en marxa recentment un programa que és la donació de sang intrahospitalària, que consisteix en posar uns punts de recollida de sang precisament als hospitals públics de les illes, per tal d'aprofitar la sensibilitat especial que pot tenir el personal sanitari que és més conscient d'aquesta necessitat i també dels familiars dels malalts que estan ingressats als hospitals, o que acudeixen per qualsevol motiu i que vulguem o no tenen una especial sensibilitat perquè en molts de casos personalment han de viure una situació de necessitat de sang.

Aquesta mesura s'ha posat en marxa inicialment a l'Hospital de Son Dureta i s'aplicarà cada primer dijous de cada mes a un hospital diferent de cada illa, per tal de què cada dijous hi hagi un punt de recollida a un hospital públic de les Illes Balears. Després aquesta mesura s'estendrà als hospitals privats i després es continuaran fent altres mesures, com poden ser la potenciació del bus de recollida de donació de sang que recorre la Part Forana i totes les illes per tal de poder subministrar-se de les necessitats de borses de sang que són tan imprescindibles.

Jo crec que qualsevol mesura que es pugui prendre per tal de recollir sang és benvinguda. Crec que la Germandat està fent una feina extraordinària i evidentment des de la conselleria impulsarem totes aquelles mesures i totes aquelles activitats que puguin fer que puguem tenir les reserves de borses de sang apropiades per tal de poder fer front a les nostres necessitats.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2242/04, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per evitar l'ús de verí als vedats de caça.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 2242/04, relativa a actuacions per evitar l'ús de verí als vedats de caça que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT;

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari ens agradaria saber quina és la política de la Conselleria de Medi Ambient pel que fa a l'ús del verí, l'ús perillós del verí per control de la salvatgina. Saber idò quines actuacions té previstes, si les té, la conselleria per tal d'evitar l'ús del verí als vedats de caça.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, dir-li que la Direcció General de Caça, Protecció d'Espècies i Educació Ambiental, mitjançant els agents de medi ambient han donat enguany 65 autoritzacions per a la col·locació de caixes-trampa als vedats de caça de les Illes Balears per al control selectiu de depredadors. També han donat 61 autoritzacions a titulars de vedats per al control de gavines amb escopeta. Aquestes actuacions són part de la campanya anual de la Conselleria de Medi Ambient contra l'ús il·legal del verí. Diàriament es fan inspeccions als distints espais de caça, ja que la seva utilització a més d'il·legal i constitutiva de delictes tipificats en el Codi Penal, és molt dolenta per a la fauna, com vostè sap, ja que elimina espècies que no són perjudicials per la fauna cinegètica.

També dir-li que el verí ha estat una de les causes de la disminució d'animals amenaçats, com el voltor, la milana, o la miloca. De fet ja hi ha hagut dues sentències condemnatòries per l'ús il·legal del verí a Sa Talaia de Santa Eugènia i també a Sant Bartomeu a Maó. L'ús del verí pot suposar per als infractors la inhabilitació per a la pràctica de la caça, sancions econòmiques i fins i tot, penes de presó. A més, per la mala gestió cinegètica dels vedats allà on es va realitzar aquesta pràctica legal la Conselleria de Medi Ambient, d'acord amb la Llei de caça vigent, pot procedir a la supressió de la condició de vedat i així s'ha fet a través del Consell Balear de Caça del mes de febrer es va acordar la tramitació de l'expedient obert al vedat de Son Termes a Bunyola i que s'ha acordat el seu tancament preventiu perquè s'hi varen trobar animals enverinats.

La lluita ha de ser així com toca, per una part autoritzant aquestes caixes-trampa, per l'altra part també que es puguin matar segons quin tipus d'aus i per l'altra part ser durs quan trobam algú que ha emprat el verí, com ha estat aquest cas de Son Termes que sense dubtar-ho s'ha tancat el vedat.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Només una pregunta més, referent a aquests instruments substitutius que autoritza la Conselleria de Medi Ambient, demanar idò al conseller si hi ha després un control, si hi ha una estadística de les captures que es fan.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Si vol intervenir té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Ja li deia Sr. Diputat que aquest control és diari, no al mateix lloc, però sí pertot a través dels agents de medi ambient i lògicament aquest control es du. Jo aquí no tenc les dades exactes de quants, ja li dic, enguany han estat 61 autoritzacions de titulars de vedats per poder matar gavines amb escopeta i han estat...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 2243/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a l'illa d'Eivissa.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 2243/04, relativa a descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a l'illa d'Eivissa que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com bé saben, fa aproximadament dos anys una fuga de combustible a una benziner a la parròquia de Santa Gertrudis en el terme municipal de Santa Eulàlia d'Eivissa va portar com a conseqüència la contaminació d'aqüífers privats destinats al consum humà i al reguïu. No seré jo qui recordi en aquesta cambra la falta de diligència, la desídia i el despropòsit de l'anterior equip de Govern respecte aquest assumpte, els capítols d'aquesta història estan escrits a les hemeroteques i a elles em remet.

Doncs bé, davant d'aquest fet tan preocupant, aquest grup parlamentari ja li va formular una pregunta en el seu dia. Nosaltres seguim interessats en aquest fet i volem seguir sabent com s'estan portant les tasques de neteja d'aquest aqüífer. Per tant, li volem preguntar si des de la conselleria tenen previst realitzar més actuacions per agilitar el procés de descontaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament al desídia costarà molts de milers d'euros als ciutadans de Balears i jo crec que el temporal del 2001 i aquest tema de Santa Gertrudis són les dues catàstrofes més grans que ha patit Balears al llarg dels darrers anys, amb molts d'anys.

Miri en aquest moment vostè sap que es va elaborar un pla de xoc i aquest pla de xoc ens ha duit dues qüestions molt importants, contenir l'extensió de la contaminació, era important contenir que la taca no s'estengués més i per l'altra part valorar el volum a descontaminar i caracteritzar adequadament els paràmetres de l'aqüífer. Una vegada acabada la primera fase del pla de xoc es fan necessàries dues actuacions importants, una primera és excavar i tractar la gestió del sòl contaminat pels hidrocarburs, al voltant i per davall la zona del dipòsit de la benziner a, abans d'arribar a la benziner a i també per davall el dipòsit de la benziner a. L'excavació arribarà al nivell freàtic i com es descontaminaran aquests sòls? A través de biopiles i es traslladaran els residus, aquests (...), o bé a un abocament autoritzat, o bé es tractaran amb aquestes biopiles en les lloc. S'està mirant el cost perquè aquests abocadors hauríem d'anar fora de les Illes Balears.

Això seria una actuació, a part de seguir bombejant a través de la torre de *stripping*, no només tan sols descontaminariem aigua a través de la torre de *stripping* sinó que la terra que està aferrada en aquests moments als dipòsits que va estar vessant durant molt de temps, es tracta d'excavar-la, treure-la i com li deia, descontaminar-la. Després hi ha una part més amunt dels dipòsits, que és l'altra part de la benziner a i allà on hi ha moltes instal·lacions, temes elèctrics i altres coses, aquí no és possible excavar i es farà amb uns sondejos que s'infiltrarà aire i també s'oxigenarà tota aquesta zona.

Jo esper, com va dir el conseller de Comerç i Indústria el dia de la presentació a Eivissa, jo esper que tal vegada d'aquí un any i mig dos puguem dir quan s'acabarà aquest tema, però aquest tema costarà molts de milers d'euros, molts de cents de milers d'euros i segurament seran més de 4 i més de 5 anys per poder tornar restituir un tema com aquest...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol intervenir?

I.8) Pregunta RGE núm. 2154/04, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades estadístiques de Setmana Santa.

La vuitena pregunta queda ajornada.

I.9) Pregunta RGE núm. 2239/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitats específiques quirúrgiques creades als hospitals concertats.

Passam a la pregunta novena RGE núm. 2239/04, relativa a unitats específiques quirúrgiques creades als hospitals concertats que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, quina valoració fa la Conselleria de Salut i Consum de les dues unitats específiques quirúrgiques creades als hospitals concertats?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Munar, la veritat és que la valoració que fa aquesta conselleria de les unitats específiques quirúrgiques és molt positiva. Però primer hem de dir que es tracta d'una actuació francament innovadora perquè és la primera vegada que es fa a nivell de tot l'Estat espanyol i que allò que persegueix és que aquells processos que podem qualificar de menors, enlloc de derivar-se des dels hospitals es puguin derivar des d'Atenció Primària. És a dir, fins ara una persona per exemple que havia de ser operada d'una hèrnia passava pel metge d'Atenció Primària, pel metge de família, era derivada a l'especialista de l'hospital que li corresponia i després era intervinguda en aquest mateix hospital, que podia ser per exemple Son Dureta.

Aquest sistema, aquestes unitats quirúrgiques allò que persegueixen és evitar tot aquest circuit, evitant esperes i també evitar que els hospitals, per exemple de referència com pot ser Son Dureta, tinguin ocupats els quiròfans per a aquest tipus d'intervencions i hem d'ajornar altres tipus d'intervencions més complicades. En aquest sentit li he de dir que per una part buidam els hospitals grans, per dir-ho d'alguna manera i per altra banda allò que milloram és el temps d'espera dels ciutadans. Abans de 8 dies sempre són vists pels especialistes i abans de 30 dies sempre són intervinguts del procés que requereixen. Fins ara hem posat en marxa dues unitats quirúrgiques, una a la Creu Roja que du fetes 380 intervencions i una a Sant Joan de Déu que du 294 intervencions. I atès els

bons resultats que han donat l'obertura d'aquestes unitats quirúrgiques n'obrirem abans de l'estiu dues més, una a l'Hospital General d'urologia i una a l'Hospital de la Creu Roja d'otorrino.

Són simplement mesures, en aquest cas innovadores, que allò que persegueixen és reduir el temps d'espera dels nostres ciutadans a l'hora de rebre una prestació sanitària i per una altra banda descarregar d'una feina que no necessàriament s'ha de suportar damunt els hospitals de referència, com pot ser Son Dureta o fins i tot com pot ser Son Llàtzer, Manacor, Ca'n Misses o Verge del Toro que tenen una feina molt intensa i una demanda molt elevada. Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 2016/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a preparació davant la pneumònia asiàtica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 2016/04, relativa a preparació davant la pneumònia asiàtica que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la Direcció General de Salut pública de la Conselleria de Salut ha elaborat un protocol d'actuacions davant la síndrome respiratòria aguda greu, més coneguda com a pneumònia asiàtica, que és un protocol molt complet, molt elaborat per preparar el nostre sistema sanitari si es donés algun cas d'aquesta epidèmia a les nostres illes. Cas que segurament és difícil que es produeixi, però sembla bé que s'estigui preparat per si es donés alguns d'aquests casos.

La nostra pregunta és perquè veim que es parla de tres hospitals de referència que són l'Hospital de Son Dureta a Mallorca, l'Hospital Verge del Toro a Menorca, i l'Hospital de Can Misses a l'illa d'Eivissa.

Com que aquests casos de l'hospital de referència, com diu el mateix protocol, que diu que són els que es designen per tenir ingressats els casos de SAR fins a la finalització del període d'aïllament, o fins que s'hagi descartat el cas, el que a nosaltres ens preocupa és si en el cas de Can Misses i de Verge del Toro estan preparats, perquè segons tenim entès, així com a Son Dureta hi ha dues habitacions preparades per atendre malalts d'aquestes característiques, tenim entès que en aquests altres dos hospitals no hi ha aquestes habitacions preparades.

Per tant què passaria si es donava un cas d'aquestes característiques a les illes de Menorca, d'Eivissa o de Formentera? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Ramon, en aquest moment jo crec que puc afirmar que tant a Mallorca, com a Menorca, com a Eivissa, estan preparats per atendre un cas, efectivament, del que vulgarment es denomina pneumònia asiàtica, que efectivament és improbable que succeeixi a les nostres illes però que no és impossible, com ha passat a altres llocs del món.

Es va fer un protocol a nivell internacional, es va fer un protocol a nivell nacional per atendre aquesta malaltia i per preveure les actuacions necessàries en el cas necessari, i també es va fer un protocol autonòmic que no totes les comunitats autònomes tenen; jo crec que en aquest sentit hem de felicitar la Direcció General de Salut Pública de la conselleria, que va ser capaç d'elaborar, juntament amb el Servei de Salut, aquest protocol autonòmic, i que va traslladar a les autoritats pertinents el mes de gener del 2004.

I dins les previsions d'aquest protocol i les previsions d'actuació jo crec que puc afirmar que a Menorca i a Eivissa, Monte Toro i Can Misses, estan preparats. És vera que no tenen habitacions de pressió negativa com té Son Dureta, però sí que estan preparats perquè tenen habitació on aïllar un cas sospitós o un cas confirmat mentre espera el trasllat al centre de referència de Son Dureta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Quedi clar, jo crec que ho he dit des del principi, que ens pareix positiu aquest protocol que s'ha fet. Simplement jo crec que la Sra. Consellera no ha contestat bastant el tema que, si són hospitals de referència el de Menorca i el d'Eivissa, pensam que haurien de tenir com a mínim una habitació preparada per rebre aquests pacients, perquè si no la cosa ens queda incompleta tal com està en aquests moments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Jo li agraesc, Sr. Ramon, el reconeixement del protocol, però li he de dir que potser no m'he explicat bé. Li deia que és necessària una habitació de pressió negativa per aïllar un malalt, però que en el cas de Menorca i Eivissa, tot i que no compten amb aquesta habitació de pressió negativa, el que diuen els tècnics és que, en aquest cas, *los casos sospechosos deben contar con habitación con posibilidad de ventilación a zonas no ocupadas ni de paso, y*

que para los casos confirmados se debe contar con habitación individual y preferentemente con presión negativa.

Però li he de dir que aquesta conselleria va assumir les conclusions que es varen assumir el dia 13 de maig del 2003, és a dir, quan vostès governaven, Sr. Ramon, on es deia que, tot i que a Menorca i a Eivissa no hi havia habitacions de pressió negativa, consideram que estan capacitats per aïllar els malalts tal com fan amb altres malalties respiratòries i per a organismes resistents. Per tant jo crec que no han canviat les circumstàncies, Sr. Ramon, els tècnics han revisat aquestes actuacions i aquests condicionaments, i han conclòs que estan preparades les illes, tant Menorca com Eivissa. Jo crec que en aquest cas no hem de crear una alarma innecessària i el que podem afirmar entre tots és que...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 2241/04, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del sistema TAURO al SOIB.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 2241/04, relativa a implantació del sistema Tauró al SOIB, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Des del Partit Popular volíem saber quins avantatges té per a la Conselleria de Treball i Formació i per als ciutadans de les Illes Balears la implantació del sistema Tauró.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, el passat mes de març el Govern balear i la Generalitat valenciana van posar la primera pedra per la futura implantació al SOIB d'un nou sistema de gestió i d'informació que es denomina Tauró. Aquest nou sistema és una aposta per millorar el servei públic d'ocupació, és una aposta per una atenció individualitzada i personalitzada als usuaris del SOIB, tant als treballadors que cerquen feina o que volen millorar aquesta feina, com a les empreses que cerquen treballadors.

A través d'aquest sistema d'informació i gestió que es diu Tauró es permetrà una millor classificació, que serà més completa i contínua, de les demandes i les ofertes de treball que possibilitarà un major coneixement dels nostres usuaris, de les seves mancances i de les seves qualitats per oferir-los els recursos més adients de cara a possibilitar la seva incorporació al mercat laboral o la millora de la seva ocupació. Al mateix

temps, el millor coneixement d'aquestes persones ens permetrà enviar a les empreses que cerquen mà d'obra els treballadors que estiguin més ajustats al perfil que demanen.

Aquest major coneixement de l'estructura de l'atur ens ha de permetre direccionar les polítiques d'ocupació allà on faci falta en cada moment. A més servirà per posar en comú les diferents bases de dades dels demandants d'ocupació i ofertes de feina, que actualment gestionen tant el SOIB com el serveis municipals i supramunicipals, i a més les diferents entitats que formen part de la xarxa d'orientació laboral del SOIB.

Aquest sistema de gestió i informació és un mètode de treball que ens ha de permetre fer feina de forma conjunta tant a les institucions com a les empreses, les entitats, els agents socials i els treballadors. Tot es farà a través dels diferents nivells d'accés de què disposa aquest sistema, que és el d'Internet, extranet i internet, i que el fa el sistema més descentralitzat, accessible i instantani que actualment hi ha dins els serveis públics de l'Estat. En definitiva, aquesta eina, que és la més avançada que hi ha a Espanya, ens ha de permetre millorar la intermediació laboral entre les empreses i els treballadors i ha d'aprofundir en el repte de convertir el SOIB en un servei actiu, proper i àgil i que doni respostes, i que aquestes respostes es puguin donar conjuntament per tots els que fan feina en el Servei Públic d'Ocupació.

I.12) Pregunta RGE núm. 2244/04, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitats específiques quirúrgiques creades als hospitals concertats.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 2244/04, relativa a places ofertes i adjudicades al darrer concurs de trasllat del personal funcionari de la CAIB, que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, com vostè sap, i el resta de la Cambra, per resolució del 16 de desembre passat es va convocar el concurs de trasllats, un concurs de trasllats que responia a un compromís d'aquest govern, que es va comprometre que anualment hi hauria en aquesta comunitat un concurs de trasllats i una convocatòria pública d'ocupació.

El desembre es va donar pas a aquest compliment d'aquest compromís, i aquesta convocatòria es va resoldre el passat dia

7 d'abril. Han concorregut a aquesta convocatòria 347 persones, perdó, 705 persones que han obtingut 347 places, i 386 han quedat vacants, que sortiran pròximament a convocatòria pública d'ocupació.

Però la gran novetat d'aquesta convocatòria ha estat que les peticions a llocs de feina concrets, que han hagut de ser avaluades per les diferents comissions, han superat les 12.000 peticions; vol dir que en quatre mesos s'ha fet un esforç molt important a fi de valorar totes les peticions i adjudicar aquelles que tenguessin major puntuació als llocs de feina. Per tant ha estat una tasca important que jo voldria agrair aquí a totes les persones que hi han intervingut perquè han fet un esforç important per, en quatre mesos, donar resposta a 12.000 peticions, que és molt important. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Des del Partit Popular el volem felicitar perquè això és una mostra de la molta feina que s'ha fet, i aquí podríem posar, o aquí va aquella frase que *no todo es predicar...*, una cosa es predicar y la otra es dar trigo. En aquest cas sabem qui predicava i qui, a l'hora de la veritat, ha donat el blat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Conseller?

I.13) Pregunta RGE núm. 2152/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a curs de direcció d'emergències.

Passam a la darrera pregunta d'avui, RGE núm. 2152/04, relativa a curs de direcció d'emergències, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ¿qué persona o personas fueron las que hicieron la selección de participantes en el curso de dirección de emergencias del año 2004?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputado, el año 2004 no se ha realizado ningún curso de dirección de emergencias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Tendría que habérselo explicado más para que usted lo entendiera, porque el curso de gestión que han convocado es la primera parte del curso de dirección de emergencias pero, en fin, le han hecho a usted una encerrona y lleve cuidado con quien le prepara las respuestas en su conselleria. En cualquier caso le quería decir -y se lo diré, antes de que usted lo pregunte y se lo aclaren- que este curso del año 2004 lo han hecho más o menos bien: han hecho una convocatoria pública y se ha presentado bastante gente; y claro, todos nos preguntamos por qué no hicieron lo mismo en el 2003. ¿Por qué en el 2003 se redactó una lista exclusiva y cerrada de 17 participantes en el curso de dirección de emergencias? ¿Quién hizo la lista del 2003?, la manuscrita, me refiero, o la mecanografiada, me da igual.

Usted, Sr. Conseller, creó una plaza de jefe de Servicio de Emergencias. Usted, Sr. Conseller, decidió que se proveyera por concurso de traslado. Usted, Sr. Conseller, decidió que fuera requisito tener el nuevo curso de dirección de emergencias. Usted autorizó a un director general a concursar sin dimitir en la plaza que él había diseñado, director general que por cierto era el número 1 de la lista de 17. ¿Con qué criterio se hizo esa lista, Sr. Conseller, con qué criterio? Yo le diré mi intuición. Creo que esa lista se hizo seleccionando cuidadosamente a las personas para que ninguna de las que hiciera el curso pudiera quitarle la plaza a quien finalmente la obtuvo, pero que necesitaba de la coartada de la asistencia de 16 personas más en el curso para no ser la única y que no se viera tanto el traje a medida que estaban ustedes haciendo.

Sr. Conseller, ya le han condenado en menos de seis meses por conducta anticonstitucional por el asunto de los mayores de 50 años, del catalán; y antes de cumplir un año en la conselleria tiene usted, y ante usted, un nuevo escándalo que no sabemos cómo acabará. Eso sí, de lo que estoy seguro es de que no va ser el último.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputado, yo le agradezco a usted, Sr. Diéguez, el buen talante y la capacidad de diálogo que demuestra en sus intervenciones, no tanto en las escritas como en las orales. Lamento que no esté tan cerca de mí como antes, porque así podríamos dialogar más, pero intentaré dialogar desde la lejanía.

Mire usted, este gobierno no ha creado la Jefatura de Emergencias, ha creado la Dirección General de Emergencias, y justamente a raíz de esta creación de la Dirección General de Emergencias ha creado *cap de departament*, jefatura de servicio y todo lo que hace falta para tener una jefatura de Emergencias, justamente para paliar el desierto que en el aspecto de emergencias había tenido como actuación el anterior

gobierno de esta comunidad autónoma, y por lo cual tenía un inicio de sanción.

Mire usted, Sr. Diéguez, he tenido efectivamente una (...) judicial, que no es firme, en cuanto a una excepción de 50 años, por defensa de la minoría en contra de la mayoría; yo lo acepto y vale. Pero yo lo que he hecho ha sido honradamente es cumplir sentencias del anterior gobierno que no había cumplido, incumpliendo realmente su obligación, sentencias de libres designaciones. Por lo tanto, Sr. Diéguez, mire usted, yo creo que usted tiene una "garganta profunda" que está contaminada, y le agradecería que lleve usted cuidado no sea que también se vea usted afectado.

Mire, el concurso de dirección de Emergencias del año 2004 y del 2003 se hicieron igual. La Conselleria de Interior todo lo ha hecho legalmente y, si no, ahí está usted vigilante como el faro de Capdepera, para poder denunciarlo. Por lo tanto si usted cree que hemos hecho algo mal denúncielo y, si no, no siembre estas dudas que no conducen a ningún sitio, Sr. Diéguez.

Gracias, Sr. Presidente.

II. Interpel·lació RGE núm. 1701/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació actual de les llistes d'espera.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 1701/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació actual de les llistes d'espera. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, president. En primer lloc des del Grup Socialista volem manifestar el nostre dol per la mort del Sr. Gabriel Oliver, primer conseller de Sanitat d'aquesta autonomia, i que serà recordat com un gran professional i també com el que va posar els ciments a la Conselleria de Sanitat de les Illes Balears.

Bé, dit açò parlarem avui de llistes d'espera, de llistes d'espera en general, quirúrgiques, de consultes..., de llistes d'espera en els hospitals i a consultes. He estat a punt de treure la interpel·lació perquè, després de l'autopregunta que li ha fet el Sr. Munar m'ha semblat que és que ja no quedaven llistes d'espera però, com que ja l'haviem preparada, la farem igualment.

Vagi per endavant que nosaltres tenim clar que la sanitat pública, a l'Estat -açò ho hem dit diverses vegades- i per tant a Balears, té un bon nivell de qualitat, unes bones prestacions, ampliables però bones, que atenen tota la població amb cobertura universal i que, per tant, és considerada, i amb raó, de les millors del món. És un bon servei públic que ha costat molt desenvolupar i que per mantenir-se precisa no escatimar esforços en recursos, personal i gestió. També volem dir que el principal estaló que té aquesta sanitat és el seu personal, no sols

els metges, sinó tot el personal que fa que els distints serveis funcionin d'una manera més que acceptable.

El problema de les llistes d'espera és ja un problema conegut a tots els països que tenen un servei sanitari públic i universal, entre d'altres coses perquè amb pressupostos limitats no es pot fer front a prestacions il·limitades. La llista d'espera té connotacions negatives, però és evident que també són un element de planificació; sense llista no sabríem quina activitat desenvoluparem en els propers mesos i no podríem ordenar els recursos per fer-hi front. Objectiu, per tant, no deu ser fer desaparèixer la llista d'espera, sinó mantenir una llista d'espera adequada a les necessitats de la població, especialment sanitàries però també laborals, d'acord amb els desitjos d'aquesta població a la demanda rebuda i als recursos disponibles.

Volem recordar que les llistes d'espera no són el principal problema que existeix a la sanitat. Sabem que les urgències se solucionen sempre, i probablement és més important vacunar el cent per cent dels nens, prevenir la cardiopatia isquèmica i altres coses, però realment el problema que més preocupa i més identifica com a preocupant la població són les llistes d'espera. I seria fàcil acabar amb les llistes d'espera: es posen els mitjans suficients quan hi ha la major demanda i se solucionaria el problema almenys instantàniament i durant un temps. Però tots sabem, i els que hem tengut la sort o la desgràcia de poder gestionar algun hospital, que això no és la solució perquè els recursos després, durant moltes èpoques de l'any, estarien infrautilitzats i el cost seria inassumible.

Per tant el que s'ha de fer és controlar les llistes d'espera; el problema és com. I el que s'ha de fer també és no polititzar aquest tema, que és sensible per als ciutadans. Pensam que, iniciatives, no n'han faltat, i algunes d'elles, abans i ara, francament bones.

Facem un poc d'història de les llistes d'espera. Vagi per endavant que quan es parla de llistes d'espera en els hospitals la gent somriu, sempre, perquè tothom sap o tothom es pensa que les llistes estan més o menys maquillades, i això no és ara, ha estat sempre. Jo crec que hem de parlar poc de llistes d'espera i hem de buscar solucions si és que hi ha solucions. Jo recordo...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci, si són tan amables.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Jo recordo als principis dels noranta el Sr. Fernández Miranda, que era portaveu de Sanitat del Congrés dels Diputats del Partit Popular, com fustigava la ministra Amador, en aquell moment, sobre les inacabables llistes d'espera que existien. Va arribar el Sr. Romay i van desaparèixer quasi instantàniament les llistes d'espera. I jo no vull criticar ni uns ni els altres; el que va fer el Sr. Romay jo sempre he dit que va ser genial, va ser, a la llista d'espera, si jo estava esperant fa un any per operar-me i un altre feia un dia, van implantar la demora mitjana i per tant la llista d'espera era de sis mesos. Si jo tenc un pollastre i vostè no en té cap, tenim

mig pollastre cada un; però no és això, hi havia gent que esperava un any i continua esperant un any, i un altre que espera un dia i la llista d'espera és de sis mesos. Açò va ser la primera mesura, que va ser important per maquillar les llistes d'espera.

L'altra mesura, que persisteix i és molt lamentable, és que les consultes els especialistes, no les primeres sinó les successives, les han de citar ells mateixos. Açò es va fer fa uns quants d'anys i llavors no hi ha llista d'espera de segones visites, quan és estrictament fals. El malalt va, fa la primera consulta, i no és l'empresa, ib-salut en aquest cas, INSALUD abans, perquè (...), la que cita el malalt, sinó que és el mateix professional que li ha de dir quan ha de venir, i jo vull veure quin professional, quan veu que té la llista plena diu: "Vostè vendrà perquè jo el diagnostiqui d'aquí a tres mesos". Ningú no ho fa, i com que ningú no ho fa se'l cità 15 dies i se'l posa a més a més, i açò fa que disminueixin les llistes, però a costa d'una atenció que cada vegada és més forçada.

Van baixar les llistes d'espera miraculosament. Nosaltres tenim una hemeroteca important del recordat i mai no enyorat últim director territorial de l'INSALUD, en la qual deia que no hi havia llistes d'espera: "*Baleares lidera la reducció*"; al mateix temps se susprenien revisions ginecològiques: "*700 mujeres de Menorca en lista de espera*"; i de sobte els sindicats denunciaven que l'INSALUD falseja la llista d'espera. Llavors va sortir el director territorial i diu: "*Admite que antes hacía trucos para reducir las listas de espera. Pero ya no lo haré más*". Va ser fals, açò es va continuar fent, com vostè entendreà es va continuar fent i es va continuar fent de tal manera que a final del 2001 Balears era la autonomia amb la llista d'espera més llarga, la segona amb llista d'espera més llarga a l'Estat espanyol.

Llavors hi ha les transferències, dos dies abans de les transferències l'INSALUD per primera vegada penja a la seva web les llistes d'espera, i no hi ha llistes d'espera, a Balears no hi ha llistes d'espera. Si es mira l'evolució, aquesta "*Evolución de la lista quirúrgica*" de l'INSALUD, es veu que passen coses molt rares: el mes d'octubre a novembre baixa 10 punts la llista d'espera quan és pràcticament impossible en un mes a Balears que baixi 10 punts, però així va ser. Els serveis centrals de l'antic INSALUD van voler fil a l'agulla; per açò tècnics propis, més tècnics del Servei de Salut, tant transferits com no, l'any 2001 van constituir un grup de treball per tal que s'elaborés un document sobre la situació existent i el que calia fer. Aquest document es va publicar amb el consens unànim de tothom i el nostre servei de Salut el va assumir plenament l'any 2002. En ell s'establien per primera vegada els criteris clars i únics per a tot l'Estat espanyol d'entrada en llista, de sortida de llista, els criteris de prioritització per patologies, sistema de registre, etc. No sabem si ara seguim o no aquests criteris, com està establert.

A principis de l'any 2002, quan es va tenir la transferència al cap de pocs dies varen començar a aflorar llistes d'espera, que ja hi eren el desembre del 2001, emperò realment van començar a sortir llistes d'espera importants, però jo insistesc que va ser per dos motius: un, perquè van aflorar llistes que ja existien i, dos, perquè no es va dir tota la veritat; no es va dir tota la veritat perquè quan miram l'activitat de l'any 2002 es

veu que superen 38.500 malalts; l'any 2001 34.500, és a dir, un 10% més l'any 2002 que el 2001. Consultes l'any 2001, 88.300; l'any 2002, 95.100, un 8% més. És a dir, que augmentant tant l'activitat es van disparar les llistes d'espera. Açò vol dir que hi havia llistes d'espera amagades. Jo crec que açò es va produir perquè, entre d'altres coses, van aflorar llistes que estaven al calaix, que va augmentar i continua fent-ho la població assistida -açò és important-, i també la demanda, que avui continua creixent, entre d'altres coses perquè el servei és excel·lent.

Tenim un canvi de govern, les llistes s'han disparat, el meu bon amic doctor Martínez Pina com a representant o controlador de les llistes d'espera, i en sis mesos es redueix la llista l'espera en un 97,8%. Si és cert, consellera, enhorabona. Però nosaltres volem saber com s'ha fet. Sabem que en un trimestre a Son Dureta s'han pagat 443.000 euros per les (...) quirúrgiques i consultes. No sé si açò és extrapolable a tot l'any perquè serien 2 milions d'euros; no ho sé, li ho pregunto. *Las "peonadas", pan para hoy y hambre para mañana*, sembla que a la nostra comunitat en aquests moments són com una solució, almenys a alguna illa com Menorca; a Mallorca també, no així a Eivissa. Nosaltres pensam que si s'han de fer tantes "peonadas" creim que s'hauria de revalorar el nou hospital de Son Dureta o de Son Espases, perquè haurà de tenir més quiròfans, més consultes, a més a més de més personal per poder articular aquesta demanda o bé, i açò no ho exigiré a vostè ni a ningú, sistematitzar l'horari de tarda com a jornada laboral normal, i dic que jo no ho exigiré perquè no sabia com fer-ho.

Sabem que el 2003 s'han fet, per respostes escrites, s'han fet 225 intervencions a l'Hospital General, però això no és ni molt menys suficient per baixar les llistes, i tampoc el que ha contestat vostè al Sr. Munar fa uns moments. Vull recordar que a l'Hospital General es va continuar operant l'any 2002 en urologia i oftalmologia.

Nosaltres hem fet i feim moltes preguntes sobre llistes d'espera. Lamentablement només ens contesta les fàcils, Sra. Consellera. Les interessants vénen sense contestar, però vénen com si fossin contestades, i nosaltres, que no ens cansam, les tornam fer i esperam que siguin contestades. Per saber i creure el que ens diuen hem de saber per què surten els malalts de la llista d'espera: adequació de dia?, perquè no es vol operar?, perquè s'ha mort? Fins a 11 motius estan descrits, i açò és el que demanam nosaltres a més a més i açò és el que no es contesta. I com que sabem que determinades llistes es cuinen, com fa el CIS normalment, volem saber si és una cosa general, les dades que tenim nosaltres de llista d'espera, les dades no entregades per la conselleria sinó unes altres dades i que podem demostrar, o si només són casos concrets, que és el que jo vull creure que siguin.

Nosaltres ens comprometem a no parlar més de llistes d'espera si ens donen les dades que demanem, Sra. Consellera. Crec que les llistes d'espera s'han de gestionar per tècnics i no polititzar-les tant, i menys per atacar el contrari. Jo no parlaré, si no és estrictament necessari, de les llistes ocultes, que deia vostè que aniria amb un notari a la conselleria, no en parlaré, hi ha llistes ocultes, hi ha gent que no es pot citar. En parlarem si vostè diu el contrari.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Gascón, per favor.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Acab tot d'una, Sr. President. Nosaltres presentarem una moció en positiu que demanarà que es canviï el sistema de les llistes d'espera, que no és adequat ni raonable com es fa ara. Serà un moció, repetesc, en positiu, però abans voldríem saber quines demores presenten les proves complementàries, tal com TAC, ressonàncies magnètiques..., totes elles necessàries per arribar al diagnòstic; si és cert que no s'apunten determinades exploracions a Son Dureta, per exemple, i se'ls cita per telèfon al cap de diversos mesos; quan es gasten en "peonadas" que, com comenten els experts, solucionen el problema avui però el multipliquen geomètricament demà? Com surten els malalts de les llistes? Quan disposarem dels registres i de la informació pública? Per què no a aprovat encara el decret de garanties, Sra. Consellera? S'estan aplicant els criteris que s'havien aprovat per prioritzar aquells pacients amb patologies més greus?

Jo no vull dir -i per acabar, Sr. President- ni molt menys que ara hi hagi llistes d'espera i abans no, que ara es manipulin i abans no, jo crec que sempre hi ha hagut tendència a amagar determinades llistes, però hem d'arribar a un pacte de com entren els malalts en llista, un pacte amb tècnics de com entren els malalts en llista, de com es controlen les llistes, i que siguin tècnics els que controlin les llistes, i que es parli menys de llistes i no es facin tantes rodes de premsa que ofenen la intel·ligència en moltes ocasions.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo em vull afegir al record del doctor Oliver, al qual crec que tots devem molt, i especialment els que ens dediquem al món sanitari, a la gestió sanitària, atès que 10 anys de la seva vida els va dedicar perquè avui poguéssim tenir el sistema sanitari que tenim, perquè va crear l'embrió, tot i que no hi havia les transferències, per tal que avui les poguéssim rebre i poguéssim fer feina per tal de millorar l'assistència dels nostres ciutadans.

Dit això, Sr. Gascón, la veritat és que jo li anava a agrair el to de la seva intervenció. Jo sé que vostè és un home molt prudent, molt responsable i que, a més, és metge, i per tant coneix molt bé tot el que passa en els hospitals i totes les qüestions relatives a la llista d'espera. Però tot i així li he de dir que ha fet un parell d'afirmacions que em pareix que ofenen els professionals sanitaris, tot i que vostè també els ha mencionat i ha lloat la seva feina, perquè crec que dir que s'estan maquillant, emmascarant dades de llista d'espera, són

acusacions un poquet greus que a mi com a consellera i responsable i, diguem, responsable de tots aquests professionals, idò crec que es mereixen la meua defensa davant aquesta cambra. Però arribarem a aquest punt.

Li vull dir que és vera que el Sr. Munar m'ha fet una pregunta sobre unitats específiques quirúrgiques, però això no implica ni molt manco que no hi hagi llistes d'espera. Vostè sap que necessàriament hi ha d'haver llistes d'espera, vostè ho ha dit: per planificar l'assistència la llista d'espera és necessària. Mentiríem davant d'aquesta cambra si diguéssim que l'objectiu d'aquest govern és eliminar la llista d'espera. Volem reduir al màxim el temps que els ciutadans han d'esperar per tal d'obtenir una prestació sanitària; volem reduir al màxim el temps en què el ciutadà ha de rebre, ha de ser intervengut en cas que ho necessiti; volem reduir al màxim el temps per tal que el ciutadà, si ha de visitar l'especialista, pugui anar a visitar l'especialista; i també volem reduir al màxim el temps en què el ciutadà, si ha de menester una prova diagnòstica, una radiografia, una ecografia, qualsevol altra prova, també hi pugui accedir en el menor temps possible.

Per tant, nosaltres tenim un objectiu molt clar i és garantir un temps màxim d'espera a tots els ciutadans. I en aquest sentit, Sr. Gascón, li he de dir que estic molt contenta que avui, davant aquesta cambra, puguem parlar de llistes d'espera i de la política que du endavant la Conselleria de Salut, perquè avui li puc dir, Sr. Gascón, que estic molt satisfeta de donar compte davant aquesta cambra de la feina que han fet tots els professionals sanitaris del sistema públic de les nostres illes que, en els darrers vuit mesos, han fet una feina per aconseguir que les demores a la nostra comunitat s'hagin reduït prop d'un 8% en llista d'espera quirúrgica, perquè, entre el mes d'agost del 2003, que és pràcticament quan va començar la meua responsabilitat sanitària en aquesta comunitat i el mes de març d'enguany, és a dir, el darrer mes passat, hem passat de 12.355 pacients a 11.387 pacients, és a dir, quasi 1.000 pacients menys que a les Illes Balears no han d'esperar més, perquè a les Illes Balears els puguin intervenir de la intervenció quirúrgica que han de menester, perquè aquest govern crec que podem dir que és seriós i ha aconseguit el primer objectiu que s'havia proposat, que és reduir la llista d'espera quirúrgica.

També li he de dir que estic molt satisfeta de poder anunciar davant aquesta cambra que en els darrers vuit mesos de treball exhaustiu, diria jo, de tots els professionals de les nostres illes, hem aconseguit una disminució dràstica, jo diria que quasi històrica, d'aquells pacients que no només esperaven per ser intervinguts, sinó que feia més de sis mesos que esperaven per ser intervinguts a algun dels hospitals públics de les nostres illes. Hem reduït en vuit mesos quasi un 98% la llista d'espera quirúrgica de més de sis mesos de les nostres illes; hem passat, i vostè diu que no vol parlar de xifres, ens podem equivocar d'un o dos, però és que hem passat de 827 pacients que en el mes d'agost feia més de sis mesos que esperaven per intervenir-se, a 10 pacients, vull repetir, 10 pacients que dia 31 de març d'enguany, del 2004, esperen fa més de sis mesos per una intervenció quirúrgica. He de reconèixer que el meu compromís era estar a 0 pacients, però també li he de dir que tots els professionals han fet realment esforços perquè això fos possible i aquests 10 pacients me comentaven ahir que ja estan citats o bé ja han estat intervinguts. Per tant, crec que el que hem de fer

és, efectivament, no fixar-nos en xifres, un més, un menys, però sí crec que un plantejament de passar de 827 persones a 10 pacients en llista d'espera quirúrgica de més de sis mesos, el que desvetlla és simplement la preocupació d'aquest govern perquè els ciutadans de les illes puguin accedir el més ràpidament possible a la prestació sanitària que necessita.

I després, en tercer lloc, li he de dir que una tercera satisfacció per comentar aquesta política de llista d'espera de la conselleria davant aquesta cambra és, precisament, i vostè parlava de temps mig d'espera, allò de què vostè s'ha menjat un pollastre i mig i jo no n'he menjat cap, podem parlar de demora mitjana, parlem de xifres i parlem de demora mitjana; li he de dir que amb vuit mesos hem passat d'una demora mitjana de 85 dies d'espera, el mes d'agost del 2003, a una demora mitjana de 67 dies, a desembre del 2003, i en el mes de març del 2004, les darreres xifres que tenim a la conselleria ens hem situat en una demora mitjana de 62,6 dies de demora. És a dir, estam complint un altre objectiu d'aquesta conselleria que ens havíem fixat en el Pla extraordinari de reducció de demora quirúrgica que vàrem anunciar el mes de setembre, perquè ens adonàrem de la situació que teníem en aquesta comunitat autònoma i ens posàrem mans a la feina per tal que els ciutadans poguessin percebre que ens preocupàvem per la seva salut, per la seva assistència i que començassin a percebre una millora de la qualitat dins el sistema sanitari. I tot això que amb vuit mesos han aconseguit els professionals, i repetesc, els professionals de la nostra comunitat autònoma, ho hem fet amb unes dades d'activitat superiors a les de l'any passat; vostè parlava d'un increment d'activitat de l'any 2002 d'un 10%, jo li puc dir que respecte de l'any anterior hem pujat prop d'un 12% d'activitat, és a dir, hem operat més que mai. Per tant, jo crec que, malgrat augmenta l'activitat, el que passa és que si no posam interès i no feim molta feina per controlar la llista d'espera quirúrgica de la nostra comunitat, evidentment es dispara. I el que hem d'intentar fer des d'aquest govern és precisament fer molta feina en aquest sentit perquè els ciutadans es poguessin sentir suportats.

I evidentment, Sr. Gascón, estic d'acord amb vostè que en lloc de xifres, o més que xifres, perquè crec que també s'han d'explicar i, per cert, vostè les té, perquè vostè ha aconseguit una cosa que jo no vaig aconseguir mai a l'anterior legislatura, i és que vostè, cada mes, puntualment, té la informació del quadre de comandaments de la conselleria. Què és el quadre de comandaments? Aquell quadre on s'indica tota l'activitat detallada, tota la llista d'espera, en funció del temps, intervals temporals i de qualsevol especialitat indicada per servei; vostè té cada mes puntualment aquesta informació, cosa que jo no vaig tenir mai. Per tant, totes les xifres que li don avui probablement vostè ja las té. I com hem fet això? Hem nomenat un coordinador de llista d'espera, efectivament el doctor Ginés Martínez, que hi està damunt, controlant, vetllant perquè els ciutadans estiguin protegits en aquest sentit. Hem activat l'hospital General, que vostès se'n reien, però l'Hospital tenia quatre quiròfans que estaven aturats i que es podien emprar; els hem activat i els donam feina i es fan processos per tal de descarregar de feina els hospitals de les nostres illes.

Després, també hem activat les unitats quirúrgiques específiques, que ja hem explicat que és una idea innovadora, perquè es tracta d'això, de pensar com podem solucionar

aquesta qüestió, i les unitats específiques el que han fet ha estat que 294 persones han estat intervingudes a l'hospital Sant Joan de Déu, que haguessin estat intervingudes a l'hospital, tal vegada, de Son Dureta, per exemple, ocupant un quiròfan, i no haguessin pogut operar una altra intervenció més complicada; o a la Creu Roja, 380 intervencions. I abans de l'estiu n'obrirem dues més, perquè donen molt bon resultat: una a l'hospital General, que d'una altra manera no hagués estat possible perquè estava tancat fa menys d'un any, i una altra a la Creu Roja d'otorinolaringologia. Estam innovant, Sr. Gascón, i intentam pensar posar en marxa totes aquelles mesures que tendeixen a fer que els ciutadans estiguin ben atesos i que no hagin d'esperar molt de temps per rebre una prestació sanitària, en aquest cas quirúrgica.

I després una altra qüestió, aprofitam tots els recursos de les nostres illes. Nosaltres pensam que el que hem de fer és complementar tots els recursos sanitaris disponibles i el que feim és seguir-nos per aquesta filosofia. I com a botó de mostra, li puc dir, Sr. Gascón, que entre gener i març d'enguany, del 2004, hem derivat més de 10.000 pacients, de caràcter quirúrgic, també per a consultes i per a proves diagnòstiques, entre els hospitals públics de les illes i entre els hospitals públics i concertats de les nostres illes; això vol dir que aquesta conselleria posarà a l'abast de tots els ciutadans tots els recursos sanitaris disponibles per tal d'aconseguir que siguin atesos en el menor temps possible.

Consultes externes, li puc dir que és un objectiu que per a nosaltres també és prioritari. Estam fent feina perquè primer ens hem fixat amb les quirúrgiques, que eren molt greus a la nostra comunitat, i que feim feina i que, de fet, ja hem començat a donar passes en aquest sentit. En definitiva, crec que es pot afirmar que, des d'aquesta conselleria i des d'aquest govern, feim moltíssima de feina per tal d'assegurar als ciutadans que puguin rebre una atenció immediata, i jo crec que amb les xifres que els he donat avui i amb els plantejaments que els he exposat avui podem dir que, malgrat haguem tengut més activitat durant aquest darrer quasi any de temps, hem reduït les demores. I el que és més important, posam en pràctica mesures que tendeixen a millorar fins i tot aquesta atenció.

Vostè fa acudits dient que el director territorial deia que es maquillaven les llistes, jo li puc que abans de les eleccions vaig veure una portada d'un diari on deia: "*En nuestra comunidad autónoma no existe ningún paciente que espere más de seis meses para una intervención quirúrgica*"; quan vaig arribar me vaig trobar que hi havia més de 800 persones que esperaven. Jo crec que, bé, d'aquestes cosetes podem parlar tots.

I com que veig que se m'acaba el temps, però crec que vostè està molt interessat a saber quan aprovarem el decret de demores, el decret que posa en marxa aquest govern per tal de garantir un temps màxim de resposta a tots els ciutadans amb qualsevol prestació sanitària, dir-li que en aquest primer semestre l'aprovarem. I de fet, estic convençuda que dins l'ànim d'arribar al pacte per la salut que hem manifestat davant aquesta cambra tots els grups polítics, la meua intenció, com a consellera, era doncs traslladar aquest esborrany de decret a tots els grups polítics per tal que poguessin fer totes les aportacions necessàries i aconseguir que, efectivament, com

vostè deia, Sr. Gascón, i en aquest sentit li he de donar la raó, no facem demagògies amb les llistes d'espera, perquè crec que el que pertoca i el que volen els nostres ciutadans és que facem el que feim: feina per tal que quan necessiten un servei sanitari el puguin rebre en el menor temps possible.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Les llistes d'espera quirúrgiques no es poden eliminar, en això han coincidit interpel·lant i interpel·lada. I també ha dit l'interpel·lant, i hi estam d'acord, que segurament no són el problema més greu de la sanitat pública, però sí que segurament és el que és més vistós, el que més fàcilment perceben els ciutadans i això du que massa vegades els gestors de la sanitat pública tendeixin a maquillar les llistes, a donar informació que no és del tot certa. Aquí el Sr. Gascón, a la interpel·lació, ha citat alguns fets i algunes afirmacions del passat i nosaltres ens temem que aquest costum que queda també de cara a l'opinió pública, de maquillar, de donar informació estadística tendenciosa, no hagi desaparegut per complet.

Nosaltres estam d'acord amb el que plantejava l'interpel·lant que l'important seria que hi hagi uns criteris clars de saber com s'entra a les llistes d'espera, de saber com se'n surt, de fixar les prioritats i que ens posàssim tots d'acord amb qualche manera de com comptabilitzam aquestes qüestions, perquè, fent una mica de repàs, veim que tots els gestors, en algun moment, han donat la sensació que eliminaven les llistes d'espera i les llistes d'espera reapareixen, i creim que no és un tema que s'hagi d'utilitzar per fer partidisme i per desqualificar gestions anteriors, sinó que és un tema que s'hauria de tractar amb el màxim rigor i amb la màxima transparència i passant tota la informació que hi hagi sobre aquests temes.

I també estam d'acord amb l'interpel·lant que la solució de peonades no creim que sigui una solució que es pugui mantenir a llarg termini i que pot tenir uns resultats aparentment espectaculars en un primer moment, però, a la llarga, no és una bona solució.

Tampoc no compartim l'entusiasme que ha manifestat la consellera de derivar pacients a institucions hospitalàries que no són les públiques. Sabem que dins la seva ideologia, dins el seu plantejament, estan a favor sempre de l'empresa privada, però, després de tot, els recursos que es desvien cap a empreses privades són recursos que no van a la sanitat pública, i aquest és un dels problemes importants. Perquè és cert que hi ha una llista d'espera quirúrgica, que hi ha estat sempre i que és important, però hi ha altres esperes també. Crec que en els darrers temps, o com a mínim algunes informacions de qualche lloc ens arriba, que per rebre l'atenció primària es dona cita en els centres de salut per a quatre dies després, que és un problema realment greu; es tarda per poder fer proves diagnòstiques o passar consultes d'especialitats.

I pensam nosaltres que hi ha un problema que és també la falta de mitjans i la falta de personal. Tenim un personal sanitari que no ha variat substancialment des de fa molts anys, quan hi ha hagut un increment importantíssim de la població; per tant, creim que és important una bona gestió, és important racionalitzar totes les actuacions, però també és important comptar amb més personal, comptar amb més personal amb dedicació plena i amb situació laboral normal; no optar per solucions miracle, per peonades i per aquesta cosa que tant agrada als diferents gestors de la sanitat pública que és el maquillatge de les llistes d'espera. Nosaltres el que demanam és el màxim de rigor, que no s'utilitzi per fer partidisme i per desqualificar i que entre tots es tracti de millorar totes les demores, no només les quirúrgiques, que es produeixen a la sanitat pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Gascón, la consellera acabava la resposta que vos feia dient: no facem demagògia amb les llistes d'espera. Aquesta frase, precisament, va ser la primera que me varen dir els nostres assessors en salut, quan els vaig dir que m'haurien d'explicar alguna cosa en llistes d'espera, varen dir: no facem demagògia amb llistes d'espera. Però després, un altre del mateix grup ens va dir: però és que qui primer en fa, precisament, és la conselleria; qui més ha parlat durant aquest any de llistes d'espera és la conselleria, per tant alguna cosa hem de dir els altres també en llistes d'espera. Un cert grau, és evident, ho hem reconegut tots, de llista d'espera és raonable, sobretot dins cirurgia no greu, a la sanitat, sobretot a la pública, és raonable que hi hagi un cert grau de llista, per poder ordenar -i també ho deïeu així vós- l'activitat sanitària; per poder rendibilitzar els escassos recursos sanitaris que tenim. Perquè en el moment que es comencen a fer peonades, que s'incrementen els doblers que es destinen a unes certes llistes d'espera, si no incrementam amb més recursos és que s'han de llevar d'altres bandes; per tant, es tracta de prioritzar certs serveis i sempre va en detriment dels altres.

Nosaltres pensam que les llistes d'espera tenen tres punts clau: la coordinació, donar prioritats a certes especialitats i, sobretot, clarificar què és una llista d'espera, què s'entén per una llista d'espera i quins són els criteris per posar els pacients en llista d'espera. Perquè els números que ens dóna la conselleria realment són espectaculars ja, si les xifres totes aquestes que ens ha explicat fossin certes, ens hem de retirar tots davant la sanitat i deixar-los fe la seva i no dir mai la nostra, però el problema és que no sabem com compten i quan un no sap com compta evidentment no sap si el problema està resolt. Nosaltres sabem quin és el problema i quin és el resultat, però els comptes que han fet enmig no, i per tant necessitaríem saber què comptes, quins compten i com els compten, perquè si tots són com aquelles persones que coneixem, és evident que

els casos particulars no són en general, com aquelles persones que te diuen: vaig anar al metge en el mes de novembre i me va dir que me cridaria per donar-me hora i estam en el mes d'abril i no l'han cridat per donar-li hora. Aquest home no està a cap llista d'espera i d'aquests casos en van sorgint, per tant, hem de saber què són llistes d'espera per a la conselleria; quins criteris té per incloure pacients a llistes d'espera i quins criteris té per treure'ls.

Vós ha explicat, Sr. Gascón, tota una sèrie d'innovacions, que ha anat obrint unitats quirúrgiques específiques; que estan emprant tots els recursos sanitaris de les illes i, curiosament, a Son Llútz continua tancada una part que té quiròfans, aquests es veu que no són de les illes aquests recursos, no sé de qui deuen ser.

I ja per acabar, en qüestió de llistes realment en aquests moments el repte són les llistes d'espera de consultes i de proves complementàries, i en aquests casos sí que no sabem quina ha estat la baixada que han fet, si realment tothom és en llista d'espera i sí que demanariem polititzar -a mi no me sap greu polititzar temes-, però sí que la demagògia, que ens demanen que no facem demagògia, no en facem ningú i que clarifiquem realment què és aquesta llista d'espera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, com no podria ser, com a grup parlamentari, al dol pel nostre estimat doctor Oliver Capó, ho ha fet de molt bon gust el doctor Gascón, -me diuen que no se sent.

EL SR. PRESIDENT:

A veure, ho provi.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Provant, provant. Bé, deia que, en primer lloc, sumar-nos, com no podria ser d'una altra forma, al dol pel nostre estimat doctor Oliver Capó, tal com ho ha fet el doctor Gascón i després l'Executiu, la nostra consellera, el nostre grup parlamentari així també ho subscriu. En segon, donar, com no podria ser tampoc d'una altra forma, l'enhorabona al Sr. Gascón com a nou portaveu de sanitat o de salut.

I, consellera, a la vostra interpel·lació hi ha hagut una sèrie de qüestions que ens han agradat, coneixedors una mica de quin és el seu dia a dia en aquest camí que, probablement, és el gran cavall de batalla del que és la sanitat assistencial. En qualsevol cas, dir-vos que si la meitat de la interpel·lació del Sr. Gascón ha estat per fer història, vol dir que les coses van bé; perquè la situació actual, efectivament, ha millorat i la crítica era molt més històrica, d'un temps que fins i tot vós no éreu consellera i per tant avui sembla que les comencen a estar ben adreçades.

I estan adreçades per una sèrie de factors, al nostre parer, d'intel·ligència i de gestió. La primera nomenar un coordinador de la talla del doctor Martínez Pina, nosaltres ho valoram molt positivament, perquè pensam que és una forma de poder anar cap aquesta coordinació que proposava l'altra interlocutora, la Sra. Mascaró, que és importantíssima sempre la coordinació; però també perquè heu fet dos o tres tocs que a nosaltres ens han paregut intel·ligents. Primer, com a metge i com a persona que està dins aquest món, sabem que per fer un bon tractament és fonamental fer un bon diagnòstic, i en alguns casos fer diagnòstic diferencial; és a dir, reduir la llista d'espera no només a nivell quantitatiu, sinó qualitatiu. És a dir, no podem ficar dins un sac totes les demores quirúrgiques, evidentment no és el mateix una demora quirúrgica d'un carcinoma de qualsevol tipus a una llista d'espera que un petit vasocel·lular que no té cap importància. Per tant, aquesta especificitat, que cada vegada es du a terme de forma més brillant, a mi me tranquil·litza.

I també dir, naturalment, que aquestes llistes d'espera d'aquest 98%, de més de sis mesos, que avui, me comentava el Sr. Martínez Pina, ja és zero, és a dir, ja és zero, ja no tenim ningú de més de sis mesos; això és un repte que vós vos havíeu plantejat i que nosaltres ens felicitem que hagueu aconseguit en aquest temps. En qualsevol cas, nosaltres creim que els objectius per treballar que vós vos heu plantejat reposen damunt aquest triangle, que és, per una part, augmentar l'activitat, això ho heu aconseguit i estau d'enhorabona; una disminució de la demora mitjana, això és el segon objectiu; i el tercer objectiu, malgrat qualque grup, molt legítimament, no estigui d'acord amb les propostes liberals, crec que el que no està en joc és la universalitat de les prestacions, totes les prestacions que estan dins el mapa de prestacions de la nostra sanitat s'han de respectar, el que passa és que l'instrument es pot liberalitzar: a mi m'és igual si m'operen a la Clínica Juaneda o m'operen a la Clínica de la Creu Roja, sempre i quan hi vagi amb la meua cartilla de la Seguretat i Social i se'm respectin les meves prestacions.

Per tant, aquests nous recursos de dues unitats quirúrgiques noves, més les dues que ens heu anunciat avui a la pregunta que vos he fet abans, a nosaltres ens fa pensar que això tindrà un efecte important, no només perquè, com heu dit vós, davallen la demora quirúrgica, sinó perquè, evidentment, mentre operen i fan aquesta intervenció a un hospital concertat, els nostres hospitals públics poden fer altres intervencions. Per tant, aquest sumatori, en molt poc temps, naturalment, vos donarà un bon resultat.

Incardinar aquestes tres qüestions que vós heu fet ja posar en marxa d'una forma nosaltres pensam que molt positiva, amb un servei de consultes externes més coordinat i més agilitat, sense mai oblidar-nos del factor importantíssim -jo sé que vós sou una gran estimadora de l'atenció primària, crec que sou una gran defensora de l'atenció primària- i l'atenció primària en aquesta aspecte també té una funció molt important. I quant al decret de demores jo he de dir que estic tranquil, perquè si les coses van com sembla que van, el més important d'un decret de demores seria que fos innecessari; i jo pens que si anam de la forma que anam, i no hem de fer triomfalismes, tots sabem de les dificultats de la salut a qualsevol comunitat desenvolupada, però si feim la feina que pens que estau fent, probablement

aquest decret de demores molt prest serà innecessari. I això serà la millor notícia i la que nosaltres aplaudirem amb molta joia.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, President. En primer lloc, consellera, deixem el filibusterisme parlamentari de dir que jo he ofès els professionals, jo no he ofès cap professional sanitari, l'únic que he dit és que es manipulen llistes d'espera, i això no ho fan els professionals sanitaris.

Ens ha dit que ha baixat, amb vuit mesos s'ha reduït un 8% la llista d'espera quirúrgica, que s'ha operat més; jo ho crec, n'estic content, em crida l'atenció que el 2003 s'hagin emprat menys hemoderivats a Son Dureta que a l'any 2002, deu ser perquè Son Llàtzer funciona millor i per tant Son Dureta no necessita tanta sang, és un indicador, sí, és un indicador de cirurgia, però vostè m'ho diu i jo m'ho he de creure. Però, Sra. Consellera, jo el que he vingut a dir, el que he intentat explicar i segurament ho he fet malament, és que les llistes d'espera no són reals, consellera, i que no en parlem més d'aquesta història. Però què vol que li demostrï que no són reals, Sra. Consellera? Què vol que li demostrï en alguns casos? Vostè sap, per exemple, a Son Dureta, per exemple, una reclamació de dia 31 de març d'aquest any, perquè a una senyora li donaven dos anys per a una prova de son, té constància d'açò? Sí? Val. Al TAC no hi ha llistes d'espera a Son Dureta? Tenc tret d'avui de matí, de l'Intranet de Son Dureta, a març zero llistes d'espera i una sol·licitud d'un senyor que m'ha arribat, del 22 de gener, un TAC toràcic que encara no l'han cridat, tres mesos; aquí diu que no hi ha llista d'espera, a l'Intranet de Son Dureta, avui matí, a les 9,47.

A Eivissa, hi ha llistes d'espera? Vostè sap si es pot fer una senyora, a Eivissa, una lligadura de trompes? No entra a la llista d'espera perquè no la deixen entrar a la llista, la posen a una fitxa que va a un calaix, es van fer l'any passat pel mètode Esure, que devia ser per fer-ho, però no se n'han fet més. I en canvi, vostè, si lo pregunto, Sra. Consellera: llista de lligadures de trompes a Eivissa; vostè me dirà: zero, perquè és que no n'hi ha, és que no entren. És igual que allò que deia vostè abans de les agendes, com sembla mentida que digui que no poden citar la gent perquè no tenen agenda; doncs, escolti, molts de serveis en aquest moment l'agenda no està oberta fins al 30 de juny, no hi ha llista. Però és que dades jo en tinc moltes: adequació de data. Açò de l'adequació de data és una cosa molt curiosa, que vostè, jo supòs que sap, però d'altres que sí son a aquesta sala ho saben de més, i s'ha fet sempre, insisteix: "*Salidas del mes*": 263. *De ellas: tanto por ciento por salida, actualización fecha: el 33,41%.*" "*Adecuación fecha*" vol dir que si jo esper sis mesos, el dia abans me treuen i me posen darrera una altra vegada, i això ho puc demostrar; no ho faig perquè les dades que hauria de mostrar les he tret no com a diputat sinó com a metge, les que he dit fins ara eren com a diputat, les altres no

les puc treure. I vostè ho sap, perquè jo personalment les hi mostrat, Sra. Consellera.

Respecte de les preguntes, sí que me contesta al quadre de comandament, cert, cert, però miri, totes aquestes que tinc jo, contestades, que les m'han contestat i no m'han contestat el que li preguntava; perquè clar, si jo li pregunto quina hora és i vostè me diu que fa fred, doncs a mi no me va, no m'agrada. I clar, jo dic, pregunta amb sol·licitud de resposta escrita, relativa a exclusions de llista d'espera a Son Llätzer, exclusions de llista d'espera de Son Dureta, exclusions de llista d'espera, per què surten de la llista? És el marro, per què surten de la llista? "*Por adecuación de fecha*", perquè s'han operat, perquè s'han mort, perquè no han volgut operar-se, perquè jo què sé perquè tenien un maldecap aquell dia, no ho sé, això és el que jo pregunto. Per tant, les preguntes aquestes, Sra. Consellera, no estan contestades, i jo li agraeix molt que contesti les dates, perquè certament jo som molt pesat i en pregunto moltes, però aquestes que són importants no estan contestades. I jo no voldria fer-les a una comissió perquè seria avorridíssima una comissió d'aquest calibre preguntant aquestes coses, vull dir que ens avorriaria a vostè i a mi i a tots els que fòssim allà.

En definitiva Sra. Consellera, la moció que presentarem nosaltres va en el sentit de qualificar la llista d'espera, no de fer-la desaparèixer. Per cert, en aquests moments a molts hospitals les llistes d'espera van dins el mateix sac, no el granet de la cara, però tan una hèrnia com una altra cosa va dintre de la mateixa llista. Si s'entra a la llista i s'ha d'operar han de passar 6 mesos. I nosaltres allò que proposarem és que estudiem coses com les que diu el Sr. Cano Montoro i gent d'aquesta per qualificar la llista d'espera perquè probablement, encara que sigui dur dir-ho, no és el mateix una cataracta que tenguí un senyor que ha d'anar a fer feina cada dia que un senyor de 75 anys i entra en la mateixa llista i està el mateix temps. Jo no vull desmerèixer el senyor de 75 anys, evidentment, però potser s'ha d'equilibrar amb una puntuació, vostè ja m'entén el que li dic. Jo allò que vull dir és açò, vull dir açò serà la moció i vull dir que jo ja no parlaré més de llistes d'espera, però que consti que les llistes d'espera es retoquen i jo lamentablement, ja n'hi he dit tres d'evidentíssimes de l'adequació de data, però en tenc unes altres sagnants, però no les puc treure perquè crec que no les he de treure. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascón. Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies Sr. President, senyores i senyors diputats. A mi em sorprèn que es pugui venir en aquesta tribuna davant d'aquesta cambra i dir que les xifres es manipulen, que estam fent demagògia i amb total impunitat. Miri Sr. Gascón jo li diré una cosa, vostès neguen les xifres que jo avui els puc donar, els puc avorrir amb les xifres i xifres que m'afavoreixen des del punt de vista polític perquè demostrin que estam fent feina damunt les llistes d'espera i per procurar que els ciutadans puguin ser atesos en el menor temps possible. I vostès em diuen que jo

faig demagògia amb les llistes d'espera, quan jo l'única cosa que he fet, aquesta consellera l'única cosa que ha fet amb les llistes d'espera va ser dir com ens havíem trobat la situació, efectivament vaig fer una roda informativa, crec que va ser el mes d'agost, perquè trobava que era una situació molt greu i trobava que els ciutadans havien de conèixer quina era la situació, perquè avui els ciutadans a la pàgina web de l'ib-salut tenen les llistes d'espera. Però en aquell moment no només els ciutadans no tenien cap informació a la pàgina web, sinó que aquesta diputada que estava a l'oposició i que representava als ciutadans, tampoc tenia cap tipus d'informació.

Per tant, l'única cosa que vaig fer va ser un exercici de transparència i d'informació cap als ciutadans i després a part de fer aquest exercici de transparència i d'informació em vaig plantejar uns objectius com a Govern i quan varen estar complits aquests objectius vaig comparèixer per donar compte a tots els ciutadans, però amb xifres i no només amb xifres sinó amb mesures i vaig explicar perfectament com havíem arribat a aquesta situació tan bona, si es pot dir, després de 8 mesos d'intensa feina per part de tots els professionals. Repetesc, no només parl de xifres, parl de com hem arribat a aquesta situació perquè, efectivament, si ens plantejam una reducció de quasi el 100% de llistes d'espera quirúrgica de més de 6 mesos algú, com fan vostès, em poden dir això és impossible. Jo els he explicat com vàrem arribar a aquesta situació. I com comptam els malalts, com surten de la llista d'espera? Realment Sr. Gascón, vostè és metge, vostè sap perfectament que tot això està molt regulat. De fet hi ha una normativa que ve de l'època de l'INSALUD, aprovada l'any 99 que ens diu com hem de citar els pacients i per quins motius els podem treure de les llistes d'espera, es telefonen fins a tres vegades per exemple i fins i tot hi ha casos en què s'arriba a enviar un telegrama. Però vostè què vol que un pacient, que per exemple s'ha anat a operar a la privada, o un pacient que no es vol operar perquè fa feina a l'estiu i l'han citat el mes d'estiu i vol esperar després de l'estiu i continua en llista d'espera. Això efectivament seria tergiversar les dades de la llista d'espera.

Per tant, hi ha un procediment establert i és el que nosaltres estam complint. Per tant, crec que venir aquí a enganyar dient que s'estan maquillant i que s'estan manipulant les dades és un insult no a aquesta consellera, que ja hi estic acostumada, sinó a tots els professionals i quan dic professionals no em referesc només als metges, infermeres, sinó que em referesc a tota aquella gent que fa feina per tal que la sanitat pública de les nostres illes funcioni com ha de funcionar. Però és igual, si vostès no estan d'acord amb aquest sistema, amb aquestes normes establertes, les don la possibilitat d'al·legar, de contribuir, de sumar i dir-me quin procediment volen que establim. Jo els puc assegurar una cosa, en el decret que aprovarà aquest Govern dins aquest semestre i que garantirà un temps màxim de resposta a tots els ciutadans, estam contemplant la creació d'un registre que serà públic i que tots els ciutadans sabran en quin moment seran operats, en quin moment podran anar a veure l'especialista, o en quin moment es podran fer la prova de diagnosi que han de menester. Això és transparència i vostè, Sr. Gascón, em mescla dades quirúrgiques, em mescla dades de consultes externes, vol crear confusió. Però això només demostra que vostè té les dades, vostè té les dades Sr. Gascón perquè jo les hi he remeses.

He contestat quasi 600 preguntes seves i que estic ben contenta de contestar-li perquè crec que s'ha de fer, fins i tot els meus companys de Govern se'n riuen de jo perquè som la que més preguntes parlamentàries ha contestat de tot el Govern. I estic molt contenta perquè jo vaig patir la manca d'informació i crec que és un exercici de transparència que el Govern contesti les preguntes de l'oposició. Vostè té prop de 600 preguntes contestades i per tant, avui pot venir aquí amb dades i de fet estic molt contenta perquè ens podem estalviar un debat sobre dades que allò que crec que farien seria avorrit a tots els diputats i tot els ciutadans que ens poden escoltar.

De totes maneres Sr. Gascón, amb coherència, i vaig acabant, allò que vostè diu no xerrem de dades, xerrem de mesures. Jo li he exposat les mesures que hem pres, les unitats quirúrgiques, la reobertura de l'Hospital General, obrirem més unitats quirúrgiques, també farem, no li he dit, però li ho puc dir en aquests moments, un conveni amb les mútues per al control de la incapacitat transitòria que això reduirà la llista d'espera. Posarem en pràctica un pla sociosanitari purament teòric que ens hem trobat i que també farà que puguem buidar de malalts no apropiats dels hospitals de les nostres illes i durlos a un recurs més apropiat. Posarem en marxa la feina d'horabaixa, no per peonades com vostè diu, perquè jo estic en contra de les peonades fins en cert punt, quan no estan justificades. Però s'ha d'evitar fer feina l'horabaixa amb peonades i fer feina en horari normal i amb això estam negociant amb la part social i jo crec que anam per bon camí. De totes maneres Sr. Gascón podem xerrar de peonades, li puc assegurar que vostè hi sortirà perdent, vostè tal vegada no sap el que varen fer la passada legislatura, però jo li puc assegurar que mai arribarem a gastar la quantitat que es va gastar l'any 2003 en peonades, jo crec en tota la legislatura que puguem dur endavant.

En definitiva jo crec que allò que hem de fer, efectivament, és no fer demagògia, xerrar de xifres quan s'ha de xerrar de xifres, però sobretot xerrar de mesures i xerrar de la voluntat que té aquest Govern de prioritzar allò que és el temps d'espera dels ciutadans per rebre assistència sanitària. D'això xerrem, de donar qualitat al servei sanitari públic per tal de què els ciutadans es puguin sentir orgullosos del sistema amb el qual compten. Amb això Sr. Gascón ens hi trobarà i estic convençuda que també el podrem trobar a vostè, com també hi podrem a la resta de representants dels grups polítics perquè estic convençuda que tots tenim el mateix objectiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 1893/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1078/04.

A continuació es passa al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació de la moció RGE núm. 1893/04 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a

compliment de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de Règim Especial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1078/04. Té la paraula l'Hble. Diputat Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta moció, derivada de la interpel·lació sobre el grau de compliment de la Llei de Règim Especial de les Illes Balears amb un esperit absolutament positiu, amb la intenció que des d'aquesta cambra surti un suport de tal manera que es pugui donar un impuls definitiu a la posada en marxa, l'articulació i al compliment efectiu de la Llei de Règim Especial. La moció s'estructura en dos punts de caràcter declaratiu, dos punts d'instància als governs, al Govern de l'Estat i al Govern de les Illes Balears i un punt d'assenyalament de prioritats immediates per posar en marxa.

El primer punt declaratiu fa referència a la idoneïtat de la Llei 30/98 de Règim Especial de les Illes Balears per compensar els desavantatges de la insularitat i no suposa, en el nostre judici, aquesta declaració una reiteració innecessària. És un punt de partida que ens pareix important perquè finalment aquest és un text sobre el qual s'ha produït un consens, un consens que es va produir en un determinat moment, tan en el Parlament de les Illes Balears, el Congrés i en el Senat, com un consens que es reitera o s'ha reiterat, al manco amb el text que es va discutir i es va produir, un consens reiterat al llarg de més d'una legislatura. Per tant, algú podria posar en dubte la seva validesa, o podria existir la temptació de replantejar la pròpia llei. I entenem que no és el text de la llei allò que s'ha de posar en dubte sinó la seva aplicació, o la seva manca d'aplicació, o la seva insatisfactòria aplicació. Per tant, una declaració que la Llei 30/98 és una llei adequada a les actuals circumstàncies per donar resposta als problemes de la insularitat de les Illes Balears és una declaració convenient. Una declaració del Parlament de suport, per tant, a totes les iniciatives que duguin, que conduixin a la seva aplicació efectiva.

El segon punt declaratiu de la moció fa referència a la insuficiència del seu compliment fins ara. Nosaltres pensam que és absolutament necessari assenyalar-ho, en el moment que comença un nou mandat legislatiu i un nou executiu a l'Estat, en un moment que es vol, volem encetar un nou *modus* de relació entre els governs, uns *modus* de relació presidit per la lleialtat i el respecte institucional, desterrant el sectarisme i el mirar-se sobre quin és el color polític dels distints governs per actuar en conseqüència, hem d'assenyalar quin és el punt de partida i el punt de partida és, com assenyala la nostra proposta, insatisfactòria, escàs, jo m'atreveria a dir que frustrant en aquest sentit. No hem de repetir aquí perquè seria llarg i esgotariem el temps, la relació de qüestions que estan per estrenar de la Llei de Règim Especial perquè és gairebé tot el contingut de la llei. No repetirem la desgana, observada, reconeguda i reiterada pel Defensor del Poble, observada i reiterada per distints ministres dels governs anteriors, sobre la nul·la intenció d'aplicar-la. A la interpel·lació ja vàrem veure els escrits que el propi Defensor del Poble va adreçar al Govern anterior, sobre que havia constatat la nul·la intenció del Govern de dur a terme, d'aplicar la Llei de Règim Especial, així com alguns posicionaments de

ministres, vull recordar la aleshores ministra de Sanitat, Sra. Celia Villalobos que assenyalava a la, aleshores, consellera de Sanitat que una vegada aprovat el nou sistema de finançament autonòmic era innecessari, no existia la necessitat d'aplicar la Llei de Règim Especial de Balears. Jo també podria transmetre alguna de les meves experiències personals com és ara tractar amb alguns alts càrrecs de l'administració de l'Estat, que desconeixen, tenint obligació d'aplicar-la, l'existència d'aquesta Llei de Règim Especial. Per tant, per això ens sembla que no és obvi, ni és reiteratiu assenyalat la idoneïtat de la llei i assenyalat el grau insatisfactori d'incompliment d'aquesta mateixa llei.

Aquest és el punt de partida que des del nostre punt de vista hem de dur a la consideració d'aquest Parlament. Primer la llei com instrument idoni. Segon la llei no desenvolupada, insatisfactòria per poder començar a partir d'aquests dos elements un nou plantejament. A continuació sengles instàncies al Govern de les Illes Balears i al Govern central. Voldria fer una correcció a la redacció perquè està redactada abans de la constitució del Govern i posava "el Govern que s'ha de constituir pròximament", ja està constituït i podria suprimir-se aquest incís del paràgraf i no constituïria cap alteració del seu contingut. A més a més d'instar el Govern central i el Govern de les Illes Balears que donin l'impuls necessari per a l'aplicació efectiva de totes les prescripcions de la Llei de Règim Especial, li demanam al Govern de les Illes Balears també que, mitjançant el mecanisme de la constitució de les comissions mixtes, estableixi, plantegi al Govern central un calendari i unes prioritats. Les prioritats solen ser resultants del debat de fa dues setmanes i fan referència a 7 temes fonamentals, la qual cosa no vol dir que s'hagin d'oblidar els altres, la qual cosa no vol dir que els altres no s'hagin de posar en marxa, però és evident que atès l'escàs nivell de desenvolupament de la llei hem d'assenyalar quin són aquells punts, que baix el nostre punt de vista, són més urgents i cal posar fil a l'agulla de manera immediata.

En primer lloc l'increment dels descomptes al 50%, previsió de la pròpia Llei de Règim Especial. En segon lloc l'impuls al Pla energètic. En tercer lloc les inversions ferroviàries, que és una qüestió que està per estrenar i és una d'aquelles qüestions allà on les obligacions que imposa la Llei de Règim Especial de les Illes Balears contribuir per part del Govern de l'Estat a les inversions ferroviàries contrasta de manera, probablement, més escandalosa i més vistosa amb el nivell d'inversions ferroviàries que fins ara està duent a terme el Govern de l'Estat per al desenvolupament de les línies d'alta velocitat i que efectivament, de la qual els ciutadans de les Illes Balears no n'han participat ni remotament, no així els de Canàries que sí s'han vist afavorits pels governs anterior les inversions ferroviàries. Per tant, aquesta és una qüestió que ens pareix absolutament prioritària. En tercer lloc un tema que pel seu caràcter estratègic a la nostra comunitat autònoma hi hauríem de posar èmfasi de manera especial, són les qüestions relacionades amb les polítiques contra l'estacionalitat turística i la política a favor de la regularització i la millora de la situació dels fixos discontinus, que és probablement aquell assumpte que provoca més problemes i diferències, amb més repercussió social, ja que repercuteix directament sobre el nivell de salaris, sobre les pensions i sobre la qualitat dels llocs de feina. Per tant, aquesta prioritat lligada, per un costat amb la

lluïta contra la desestacionalitat i per l'altre plantejar seriosament una resposta al problema dels fixos discontinus, constitueix sens dubte una de les prioritats que hem de posar damunt la taula de manera urgent.

Aigua i medi ambient, sense oblidar i subratllant que la Llei de Règim Especial aborda aquest problema des de l'òptica de la sostenibilitat i de la racional assignació de recursos. Crec que això, aquest redactat, aquesta voluntat del REB s'ha de mantenir i s'ha de respectar, no hauríem de desvirtuar allò que la Llei de Règim Especial preveu en relació a aquestes qüestions mediambientals amb uns altres tipus de qüestions. Desplaçaments sanitaris, això és una qüestió que en el nostre judici és important, però nosaltres la varem incloure perquè així ho fa emfatitzar la Vicepresidenta del Govern, la Sra. Estaràs, en el debat de la interpel·lació i per tant, hem recollit com a una necessitat i donar-li l'adequada prioritat a aquesta qüestió. I finalment les qüestions relatives a la protecció i les mesures de suport a la indústria tradicional, jo crec que aquest és un tema en el qual en aquests moments a la nostra comunitat autònoma, molt en concret a l'illa de Mallorca i a la comarca de Manacor, hi existeix una especial sensibilitat perquè és evident que davant la crisi, per exemple de l'empresa Majòrica, l'absència absoluta de presència i d'intervenció del Govern de l'Estat en relació a una qüestió que, per mor del propi contingut de la Llei de Règim Especial, estava obligat a intervenir-hi, no s'haguessin pogut instrumentar mesures eficaces que almanco haguessin pal·liat la gravetat de la situació que en aquests moments travessa Perles Majòrica si la Llei de Règim Especial hagués estat en vigor, s'hagués aplicat i el Govern de l'Estat hagués assumit les responsabilitats que aquesta llei li encomanava en relació als temes industrials.

Insistesc per acabar, s'està esgotant el temps, la intenció positiva, la intenció d'unir esforços, la intenció de trobar un consens. En el consens tothom deixa, com es diu, pèls a la gatera. També nosaltres hi estam disposats a deixar-ni. Volem que aquesta moció exemplifiqui una nova manera de fer i d'entendre-se, des de la sinceritat, des de la lleialtat i que els ciutadans ens trobin a tots cercant en comú solucions als problemes comuns.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena de modificació RGE núm. 2307/04 i l'esmena de supressió RGE núm. 2308/04. Per defensar les esmenes té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vagi per endavant Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Socialista que després d'aquesta nova Pasqua de Resurrecció també nosaltres venim comportats i amb un tarannà obert i de diàleg, amb sinceritat i de lleialtat institucional, com no pot ser d'una altra manera. Si la Sra. Barceló hagués estat aquí hagués vist que repetesc les paraules en què ha acabat el Sr. Quetglas, les reafirm. Nosaltres també tenim aquesta vocació santificadora que els mou a vostès. Per tant, que quedi clar que

les nostres esmenes, almanco deixi que les qualifiquem nosaltres, tenen un caràcter constructiu i un caràcter positiu. Però han de saber d'on partim i on volem arribar.

D'on partim? Jo vull assenyalar aquí 7 punts fonamentals i que crec que amb els quals tots hi estam d'acord avui. Partim d'una realitat i és que hi va haver un impuls per part d'un govern concret, un Govern del Partit Popular que va impulsar la creació de la Llei 30/1996, que va ser aprovada el juliol de l'any 1998, sense, també ho he de dir, cap vot en contra. Per tant, des d'aquest moment és una llei de tots, patrimoni de tots. Què és el REB? Perquè tampoc ens hem d'equivocar en dir qüestions que no són, el REB en realitat és un compendi de mesures econòmiques, fonamentalment, que obre les portes per minvar els desequilibris derivats de la nostra realitat territorial. Açò és el REB. A més a més, aquesta llei és una fita important, entenem nosaltres, que dóna compliment a l'article 138.1 de la Constitució espanyola, "allà on l'Estat", llegesc textualment, "ha de garantir la realització efectiva del principi de solidaritat consagrat a l'article 2 de la Constitució, vetllant per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre les diverses parts del territori espanyol i atenent en particular el fet insular". Tenim un reconeixement a la Constitució i aquest reconeixement constitucional s'ha consolidat amb una llei específica de mesures econòmiques d'aquest fet insular per a les nostres illes.

Per tant, açò suposa que l'Estat independentment d'interpretacions que puguem fer ha agafat consciència de què les Balears són illes i del fet insular. Per tant, aquesta reclamació no és una reclamació de privilegi sinó que és una reclamació de fer efectiu aquest fet diferencial. El com ho facem efectiu dependrà de la nostra aplicació de la llei i de la capacitat que tinguem tots junts, dins aquest vaixell, remar cap a una mateixa direcció. I aquest és el sentit de les nostres esmenes que intentaré després matisar, però crec que valia la pensa fer aquesta plantejament inicial. Per si açò fos poc, també ens oblidam de vegades, dia 16 de maig de l'any 1997 es va aprovar el famós Informe viola, es va aprovar una resolució sobre una política integrada, adaptada a l'especificitat de les regions insulars, que va possibilitar la transformació d'uns apartats del Tractat d'Amsterdam i que per primera vegada té un reflex en el nou tractat de la Unió Europea i que és el motiu pel qual nosaltres també hem presentat una proposició no de llei i que es veurà més endavant, proposició no de llei, sigui dita per endavant, en la qual aquest humil portaveu no ha fet res més que quasi transcriure la comunicació de l'anterior President de la comunitat autònoma, el Sr. Francesc Antich, quan la va presentar a la Unió Europea.

Per tant, estam a gust amb aquest mateix esperit, Sr. Francesc Quetglas i les nostres esmenes, en les quals podríem considerar que en un moment determinat el desenvolupament no ha estat l'adequat que a tots ens hagués agradat, avui dir que no s'ha fet res en el desenvolupament seria tan agosarat com si jo en aquest moment digués que s'ha fet molt, no. Ni molt ni poc, s'ha començat a avançar i jo intentaré demostrar perquè nosaltres no podem donar suport el punt número 2 d'aquesta moció. Si em permet una petita broma, haurem de fer un canvi, ja que vostè ha fet un canvi, el REB és d'aplicació als ciutadans de les Illes Balears, no a una teòrica població d'astronautes, no és "espacial", és un règim especial. Per tant, aquesta paraula

d'una "a" a una "e" de vegades ens poc dur a confusió, no és una aplicació per a astronautes, és una aplicació per a nosaltres. És una matis d'aquesta paraula que també s'ha d'introduir.

Però anem a allò que realment importa. En relació a l'aplicació del REB, aquesta s'ha reflectida i de quina manera s'ha reflectida? Amb signatura de convenis que són efectius, que ja no és un conveni d'intencions, no són cartes..., és una broma Sr. Quetglas, no són cartes a la mare superiora, ja són convenis efectius i nosaltres demanam que aquests es desenvolupin i quins són aquests convenis efectius que tenen el seu suport en el REB? Miri el conveni de centres de serveis socials que es pot incloure dins el títol 2, capítol IV del REB. L'acord pel gasoducte i cable submarí que és un conveni, no un conveni de millora energètica, no, conveni per a gasoducte i cable submarí, desenvolupa l'article 15 d'allò que és el REB. El conveni de regadius desenvolupa l'article 20 del REB. El conveni en carreteres desenvolupa l'article 16 del REB. El conveni per a actuacions costa, litoral i regeneració de platges, desenvolupa l'article 16 també del REB. Tot açò que li estic dient ho podrà constatar amb la Llei del REB. Conveni forestal, desenvolupa l'article 21. Declaració de servei públic de vols interinsulars, article 4. És prou? No, en volem més? Sí. Però tenim un punt de partida. En aquests 8 mesos i no entraré jo, si som *galgos o podencos*, però en aquests 8 mesos aquests convenis són reals, són efectius, són d'aplicació i són de desenvolupament i nosaltres allò que volem és que amb aquesta lleialtat es desenvolupin aquests convenis i que no pateixin modificacions.

Quant als punts 3 i 4 totalment d'acord, totalment d'acord. Quant al punt número 5, nosaltres demanam una substitució i per què demanam una substitució? Demanam una substitució, tot i considerant positiva i valoram positivament la proposta que vostès fan, m'haurà d'admetre que és una proposta de caràcter molt genèric, sense una definició concreta quant a aquestes prioritats. I nosaltres entenem que aquest Parlament ha d'establir prioritats i a posta per açò els 7 punts que vostè té posats veurà que són dins la nostra esmena però més concretats, però n'afegim dos més, el d'educació i el de sanitat, però concretats, Sr. Francesc Quetglas, perquè aquí allò important què és, del punt número 5?, que nosaltres no canviem -perquè no han de confondre el personal- que nosaltres no canviem; allò important del punt número 5 és l'encapçalament: posar en marxa les comissions mixtes perquè estudiïn tots aquests temes. Aquí no forçam res, aquest és el punt important, perquè sense posar en marxa les comissions mixtes la resta flors i violes, siguin 7, siguin 10, siguin 9. I adoni's vostè, amb una lectura acurada que sé que haurà fet, que en aquest punt número 1 nosaltres no canviem ni una coma, és exactament el mateix; l'únic que deim és que, si es constitueixen, volem que es prioritzin en aquest sentit.

I per què en aquest sentit? Si haguéssim de fer un repàs des del punt 5.1 -he dit el 5.1 i no, era el preàmbul del punt 5- el punt 5.1 és l'aplicació de l'article 18, compensació de la insularitat en matèria d'atenció sanitària i finançament de sanitat, és l'article 18, l'aplicació de l'article 18 que s'haurà de negociar dins la comissió mixta. Jo no ho don per fet, Sr. Quetglas, no és aquí un esperit de dir que ara, com que han canviat les tornes..., no, perquè açò està reflectit no solament a la llei, sinó que està reflectit en els compromisos dels

programes electorals, si no ho record malament crec que de tots, una d'una manera molt genèrica, uns altres d'una manera molt més específica.

El punt 5.2, compensació de la insularitat en matèria educativa, finançament en l'educació, incorporat dins l'article 17 del REB. I així successivament amb tots els que vostè ha proposat, que nosaltres no solament matisam sinó que concretam.

El finançament ferroviari serà un punt de negociació, evidentment que sí, un punt de negociació, però que és un punt de negociació diferent al de Canàries. Quin tren hi ha Canàries?, o és que negocien o van negociar, amb el govern que sigui, amb el govern del PP, amb el govern del Partit Socialista, amb el que sigui, posar-ne? Perfecte. No, nosaltres el tenim, i està contemplat a l'article 10. Açò és el que nosaltres proposam.

Per tant cregui'm, Sr. Quetglas, que no hi ha cap més intenció que avui podem arribar a aquest acord, que crec que és necessari arribar a aquest acord, amb l'acceptació d'aquesta esmena. Jo puc entendre que vostè tengui dificultat en acceptar l'esmena de supressió del punt número 2. Idò els vots. Jo açò ho puc entendre, ho puc entendre perquè són visions polítiques, plantejaments polítics de valoració d'un fet, i està clar que la valoració d'un fet polític no és la mateixa si la fan uns que si la fan els altres. En aquest ho puc entendre, i seria lògic, fins i tot, amb (...) seria lògic; ara, el punt número 5 ni el podria entendre, ni el veig lògic, ni acceptarem nosaltres que se'ns acusi de no voler arribar a cap acord; proposam aquest acord, i no és avançar cap esdeveniment, i cregui'm, Sr. Quetglas, amb la mateixa vehemència però amb la mateixa actitud que vostè ha tingut, també li faig saber que en cas que no s'accepti el punt 5 que nosaltres proposam, que és el seu matisat, concretat i ampliat, perquè hi ha dos temes que no podem oblidar que s'hi han de posar, nosaltres presentarem aquesta iniciativa. Però per què hem de presentar aquesta iniciativa si avui podem arribar a aquest acord d'acceptació d'aquesta esmena? Jo els deman que reflexionin, que deixem que els grups es pronunciïn i que transitem per aquest camí, per aquest camí que va ser l'origen del debat que es va substanciar en aquesta cambra entre vostè i la vicepresidenta i que avui concretam amb una moció, que és allà on ens hem de banyar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputats.

(Petit aldarull)

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, crec que aquest debat és important, s'ha fet moltes vegades en aquesta cambra, és una pena que encara s'hagi de repetir perquè estic totalment d'acord amb el Sr. Huguet que l'inici d'aquest debat se situa en

el 98 i se situa d'una iniciativa que va fer el Partit Popular i que ve tenir el suport de tota la cambra. Per tant partim d'un acord global de tothom respecte al que significa la necessitat que l'Estat de la nació, l'Estat d'Espanya, tengui en compte els elements d'insularitat i intenti suplir aquests elements.

Per tant, d'acord amb aquest principi, d'acord també que durant quatre anys no es va fer res, d'acord també que durant quatre anys no es va fer res per aplicar aquest llei, perquè és l'esperit que no ens ha de dur a oblidar-nos de tot; va començar per una iniciativa del Partit Popular que va tenir el suport de tothom, d'acord; durant quatre anys no es va fer res, d'acord; i ara durant vuit mesos s'han posat en marxa una sèrie d'iniciatives.

La veritat és que a mi aquest article 2 no em pareix en absolut que falti a la veritat: "El Parlament de les Illes Balears constata que el grau de compliment de la llei és escàs i insatisfactori". Bé, si en lloc d'escàs volem posar poquet o, en fi, cercar una altra paraula, però sense cap dubte després dels anys que duim des del 98 fins ara no seria lògic que només miràssim els darrers vuit mesos, hem de mirar des del 98 fins ara, per tant alguna cosa hem de dir per justificar que estam com estam i que no estam on podríem estar si les comissions mixtes s'haguessin reunit durant quatre anys, si s'haguessin donat passes en tota una sèrie de temes que afecten la nostra ciutadania. Per tant a mi no em pareix en absolut desafortunat i em pareixeria lògic que vostès, en base a arribar a un acord sobre aquesta moció, acceptassin algun element autocrític respecte al passat. Si volen afegeixin l'inici, però també la resta, i així partirem d'on estam.

Segon element que aquí ha sorgit. Bé, la finançació, el REB és per allò que és, sense cap dubte. Per tant el REB no és la finançació autonòmica global. Aquí discutim avui de REB i algun dia discutirem també, confii jo, sobre el model de finançació de les comunitats autònomes i en concret de la nostra. Per això és que jo, amb l'esmena que presenta el Partit Popular al 5.1 i al 5.2, estic totalment d'acord en la part que diu "compensació de la insularitat en matèria d'atenció sanitària", o "compensació de la insularitat en matèria educativa", i no acab d'entendre "punto", finançament de la sanitat; "punto", finançament de l'educació. Això no formaria part més bé d'un model de finançació de les comunitats autònomes que no del REB? Jo ho entenc així i, per tant, a mi em pareix bé de la forma en què vénen expressats els sis, els set punts de la moció presentada pel Partit Socialista. Concretament diu el 5.6 "problemàtica del desplaçament per raons sanitàries"; es podria corregir, jo estaria d'acord en corregir i posar textualment la primera part de l'apartat que diuen vostès: "Compensació de la insularitat en matèria d'atenció sanitària", i també estaria d'acord en afegir-ne un que posàs allò de la insularitat en matèria educativa, que no està dins els set punts que vostès posen, i això em pareixeria que seria pastar un acord que fos positius per a tots, perquè si no posam un debat damunt un altre i no l'hem d'acabar avui, aquest debat, n'hem de parlar molt, de finançament autonòmic en aquesta cambra i en aquests pròxims anys a tot l'Estat espanyol.

Avui deixem clars aquests punts. Si vostès es posen d'acord en el redactat i volen posar-hi més lletra, en lloc de manco, que posa molt explícitament i molt concretament la moció del Partit

Socialista, m'és igual i tendran el suport si s'arriba a un acord del nostre grup, perquè estic totalment d'acord que és important que arribem a un acord global sobre aquest tema, però deixant les coses clares, deixant clar que hi ha hagut uns incompliments durant un temps determinat i deixant clar que parlem del REB i no del model global de finançació.

A mi personalment el punt 5 i la seva..., crec que són molt concrets, afegint -repetesc- el tema de la insularitat en sanitat i en educació, molt concrets perquè especifiquen de què parlem i de mesures a aplicar de forma immediata i de forma ràpida, tant a nivell de viatges de residents; de pla energètic, que evidentment, com vostè ha dit referit a carreteres, en aquest tema també hi haurà un element de negociació, com tot; jo estic d'acord en enunciar-ho d'aquesta forma, després discutiria quin pla energètic, però ara no parlem d'això, ara parlem del fet que el REB cobreixi aquest tema; el mateix respecte a inversions ferroviàries; el mateix respecte a la problemàtica dels fixos discontinus i a la desestacionalització en general, però també remarcant que allò fonamental en el cas REB i l'article 32 és a fixos discontinus, perquè allò altre també aniria més enllà del que és el REB. Del que parlem és de superar unes discriminacions que tenen determinats treballadors d'aquesta terra, un col·lectiu entre 57 i 60.000 treballadors que es poden superar pel camí de modificacions normatives, legals i de tipus administratiu. Facem això també. Aigua i medi ambient; problemàtica dels desplaçament per raons sanitàries, ja he dit abans el que pensava, etc.

Per tant, en definitiva i sense allargar-me més, crec que avui aprovar aquesta moció seria un element positiu que denotaria bon esperit i bon avanç de cara al futur per cobrir un temps perdut, però que per això cal reconèixer aquest temps perdut.

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, també aprofitarem el torn per fixar postura sobre la moció i sobre les esmenes presentades pel Partit Popular, i intentarem no rompre aquest esperit pasqual que ha presidit aquesta intervenció. Això sí, volem recordar que la quaresma va ser llarga, eh?

(Rialles)

La quaresma del Règim Especial no va ser de quaranta dies, ha estat de quaranta..., de quaranta no, de quatre anys sense menjar carn, sense tastar el peix, ni tan sols veure el llegum; va ser una vaga de fam i no voluntària, precisament. Per tant em sum a la intervenció del Sr. Rosselló que realment les coses no han anat bé. No va partir bé el Règim Especial quant al consens necessari, al final es va compondre i es va aprovar sense vots en contra en el Congrés dels Diputats, va tornar entrar en una etapa de quaresma, que hem definit, i bé, ara ens trobam amb aquest esperit que sí, que podem reconèixer que és un instrument, però tampoc no és tant. Del text que va sortir

aprovat en el Parlament de les Illes Balears a l'aprobat en el Congrés dels Diputats, hi ha una diferència abismal, i la Llei de Règim Especial de les Illes Balears comparada amb l'estatut que té Canàries, amb la Llei de Règim Especial i Fiscal de Canàries, realment té poc a veure. Per tant, bé, no serem nosaltres que rompem aquest esperit i aquesta harmonia, però coincidesc amb el Sr. Huguet que elevar el Règim Especial a especial, jo ho deixaria en un "regimet especial" i, vaja, que serveix per fer feina.

Allà on pareix que hi ha més discrepància és en les prioritats, en el punt cinquè de la moció que, efectivament, no fa referència a tots els punts que encara queden..., a tots els articles que encara queden per desenvolupar, i que el Partit Popular esmena. Jo coincidesc amb el Sr. Rosselló que hauríem d'intentar no confondre, i sobretot que quan anem a Madrid des d'aquí tenguem les coses clares. Una cosa és compensar les Illes Balears, els ciutadans de les Illes Balears pels problemes afegits que comporta la insularitat, i l'altra és pensar que via Règim Especial hem de resoldre el dèficit de finançament que tenim les Illes Balears, un dèficit històric i que especialment afecta les dues competències més importants, més costoses, que són la sanitat i l'educació, que aquí hi ha la Llei de finançament de les comunitats autònomes que deixa uns articles oberts perquè revisem el cost de finançament d'aquestes competències. Per tant jo crec que el Sr. Huguet ha definit molt bé el que és el Règim Especial de les Illes Balears, però després a l'esmena mesclam ous amb caragols. Anem un poquet alerta no fos cosa que això dificulti les negociacions amb el nou govern de l'Estat.

Així i tot jo crec que hem de valorar molt positivament que la iniciativa parteixi del Grup Parlamentari Socialista, perquè en aquest moment té l'obligació de governar a l'Estat, i aleshores hem d'entendre els acords que es prenguin aquí amb els vots del Grup Parlamentari Socialista com un compromís que el Govern de l'Estat efectivament aquests quatre anys propers agafarà el bou per les banyes i començarem a resoldre els temes.

Igualment a l'esmena del Grup Parlamentari Popular es parla de les freqüències dels vols. Una cosa és el cost dels vols, que sí que s'ha de resoldre via Règim Especial, i l'altra qüestió són les freqüències, garantir un mínim de freqüències de vol, que això és més competència de la declaració de servei públic, la declaració d'obligació de prestar determinats serveis a l'empresa o les empreses que compleixin l'obligació de servei públic. Però vaja, nosaltres no hi posarem cap objecció; ens imaginam que després d'acabar aquest debat es produirà un descans per acostar postures i nosaltres ens sumarem a aquest esperit pasqual.

Així i tot els vull dir que uns i altres també han oblidat articles que per a nosaltres són importants; tampoc no en farem qüestió, però per exemple no es parla de l'article 13, que és el preu dels hidrocarburs, i que les companyies petroleres, amb un pacte de preus total, perquè si miram les distintes operadores que tenim a les Illes Balears veim com no hi ha ni cèntims, ni cèntims de pesseta, de diferència entre els preus que apliquen als consumidors, i al final de l'any cada any veim que els ciutadans de les Illes Balears hem pagat un sobrecoast superior a centenars de milions d'euros, centenars no, desenes

de milions d'euros pel sobrecost que pagam d'una manera totalment injustificada, perquè el cost del transport del carburant de ports de la península a les Illes Balears no val l'equivalent a dues, o tres, o set o vuit pessetes per litre, com hi ha en algun mes de l'any. No està gens justificat.

Igualment hi ha un altre aspecte important, que és l'article 27, l'obligació de l'Estat de col·laborar amb el Govern de les Illes Balears per desenvolupar una àrea de serveis aeronaútics, i aquí dins aquesta àrea el famós hangar pendent, que fa que aquí es perdin inversions importants, es perdin llocs de feina molt qualificats i, sobretot, que les noves dàrsenes que substitueixen les dàrsenes de l'edat mitjana, que les Illes Balears érem el centre de la Mediterrània quant a construcció i reparació de les naus que circulaven en aquell moment i que avui podríem, hauríem de ser el centre de la Mediterrània a l'hora de la reparació d'aeronaus, això se'n va a fora perquè aquí hi ha hagut uns interessos econòmics externs que han impedit aquesta inversió de l'Estat en el nostre aeroport.

I finalment, quant a les infraestructures, crec que serà obligat que els dos governs, el de l'Estat i el de les Illes Balears, pactin, d'acord amb els consells insulars, infraestructures importants. En transport ferroviari pensem que nosaltres feim una aportació neta anual a l'Estat importantíssima, d'un percentatge molt important del nostre producte interior brut, que els darrers anys i els propers anys s'estan fent inversions ferroviàries importantíssimes a nivell d'Estat i que aquí estratègicament també hauríem d'optar pel mitjà del transport; hauríem de ser capaços de pactar unes infraestructures viàries, unes carreteres amb més consens, amb més respecte a un territori escàs i fràgil com és el d'unes Illes Balears, intentant no haver de fer infraestructures que són innecessàries i utilitzar la xarxa que tenim actualment, i a canvi l'Estat pagar part d'aquestes inversions. Així com hauríem de ser capaços de consensuar les obres en el litoral; moltes vegades no hem entès determinades actuacions. I hauríem de ser capaços, també, amb aquest programa d'infraestructures, com diu el Règim Especial, de pactar inversions dins parcs naturals; això sí, hauríem de tenir primer parcs naturals, n'hauríem de tornar fer en lloc de desfer per treure doblers per invertir en els parcs naturals.

Bé, en definitiva ens imaginam que això acabarà amb un *laudamus Dei*, i nosaltres intentarem fer la veu que sigui més necessària en cada moment i, en tot cas, volem estimular el Grup Popular i el Grup Socialista a arribar a un acord i, sobretot, *hágase*.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que no m'esperava que aquest debat començés per al·lusions al temps de Pasqua que vivim; el temps de Pasqua, ja se sap, és un temps de resurrecció després d'una penitència i, efectivament, aquí n'hi ha hagut uns que han ressuscitat i un altres que han de començar a fer la seva penitència. Això és la realitat. Bé, ajuntem-nos tots, els que han

de fer penitència i els que han ressuscitat, per intentar trobar un acord consensuat sobre el tema de la Llei de Règim Especial.

El Sr. Huguet ha començat dient que en el REB, a la Llei de Règim Especial, no li hem d'imputar allò que no li pertoca, que no hem de dir qüestions que no són, ha dit literalment, i en això estic absolutament d'acord, i si començam per aquí haurem d'aplicar la tisora de podar i llevar algunes coses que vostè proposa. Diu que, ni molt ni poc, s'ha avançat. Miri, jo això ho voldria discutir. Vostè ha posat una sèrie d'exemples: convenis en matèria de benestar social -no sé si me'n deix qualcun però he procurat recollir tot el que vostè ha citat- benestar social, conveni energètic, reguius, carreteres, costes i platges, conveni forestal i la mateixa declaració d'obligació de servei públic, i tot això ho imputa a la posada en marxa i a l'aplicació efectiva de la Llei de Règim Especial. I, miri, jo crec que no; no són imputables totes aquestes qüestions a la Llei de Règim Especial i, si vol, li farem la prova del 9, la prova del cotó formal: aquestes qüestions han passat per les comissions mixtes del REB?, s'han reunit les comissions mixtes del REB per decidir i discutir aquestes qüestions que vostè posa com a exemple d'aplicació del REB? No. Aquestes són qüestions que han funcionat al marge, i algunes són fins i tot anteriors, de la Llei de Règim Especial.

No podem imputar tota aquella inversió o despesa que faci el Govern de l'Estat, hagi fet el Govern de l'Estat en aquesta comunitat autònoma a la Llei de Règim Especial perquè, si fos així, què hem de reivindicar? És a dir, totes les inversions que ha fet l'Estat en els distints territoris, a les distintes comunitats autònomes d'Espanya, són imputables al seu règim especial particular?, no. Si no passem al règim comú, deixem el REB de costat i que ens facin les mateixes inversions que fan a unes altres comunitats autònomes; no es tracta d'això. Per tant jo, miri, mistificar i intentar, per dur l'aigua al molí, retòrcer la realitat de les coses em pareix un error d'entrada. No és veritat que totes les inversions, i per ventura qualcuna sí es pugui ficar conceptualment dins allò que és la Llei de Règim Especial, però no n'hi hagut cap que s'hagi desenvolupat a través del mecanisme del REB, perquè les comissions mixtes no s'han reunit, només s'han constituït. Per tant no responen a la planificació concreta que la Llei de Règim Especial preveia.

Si no, Sr. Huguet, per què reivindicam? És a dir, si l'aplicació del REB, bé, no és *ni tanto ni tan calvo*, no arriba tan enfora però una mica tal, més o manco hem avançat, a què ve una reivindicació?, i sobretot una reivindicació amb el to tan radical que vostè proposa. Jo crec que estam d'acord en el fet que el grau de desenvolupament de la Llei de Règim Especial és insatisfactori i ho hem de dir, perquè si no ho deim, a què ve que ens plantem a reivindicar de manera conjunta des del Parlament de les Illes Balears? Si la llei s'està desenvolupant, més o manco lentament però de manera correcta, retirem aquesta moció i no facem res, que vagi fent. No es tracta d'això. Per tant crec que és important mantenir el contingut de l'article 2, o del punt 2 de la moció, que si vostè vol mirar de redactar d'una manera que no resulti tan agressiva..., a mi em pareix que no ho és, perquè parlem d'una aplicació escassa i insatisfactòria, no estam fent tremendisme amb les paraules, crec que són afirmacions bastant modestes i crec que bastant objectives.

En relació a la seva segona esmena, que fa referència al punt número 5, hi ha unes qüestions que no tenim problema en discutir i unes altres que sí que ens provoquen algun comentari. Vostè diu que la proposta que fa el Grup Socialista és molt genèrica, que només posa els epígrafs, els titulars de les coses que es volen discutir, i la seva entra a un nivell de detall més gran sobre els temes, els mateixos temes, tret d'alguna petita diferència, que proposam. És cert, però nosaltres ho hem fet a posta, perquè nosaltres pensam que el desenvolupament del contingut dels punts rau en les comissions mixtes que preveu la mateixa llei; és allà on s'ha d'establir quines són les mesures a prendre, quin és el to i l'accent que han de tenir, quin és el seu calendari, què ha de fer cada una de les administracions, i per tant ens estimam més deixar-ho obert.

Si vostè vol detallar alguna de les coses, en fi, tampoc no farem qüestió d'això, però sí farem qüestió d'algunes coses. Per exemple, ja li ho ha dit el Sr. Rosselló, incloure el tema del finançament de la sanitat i el finançament de l'educació. Jo no vull entrar a tornar obrir el debat del finançament de la sanitat, magnífic fins a dia 14 de maig, de març, perdó, i estrepitós a partir de dia 14 per al Grup Parlamentari Popular. No entrarem en aquest tema. És a dir, el finançament de la sanitat que la mateixa Sra. Castillo va dir que era un finançament extraordinari quan va arribar, que era una transferència dotada sense precedents, que ara a partir de dia 14 de març sigui deficient, ens faltin doblers i ja hem de reivindicar-los fort i no et moguis, home, pareix una postura un poc així. Bé, no és qüestió d'entrar en aquest tema. Igualment en el tema de l'educació. Però el que sí volem deixar clar és que el debat de la Llei de Règim Especial res té a veure amb el debat del finançament autonòmic, res té a veure amb el debat del finançament autonòmic. Per tant, mesclar les dues coses a nosaltres ens sembla inconvenient, i podem encetar el debat del finançament quan vulguin, i podem parlar de finançament autonòmic i podem parlar d'intentar trobar una postura comuna sobre el finançament autonòmic si creim convenient que s'hagi de replantejar, revisar o, almanco, que la comunitat autònoma de les Illes Balears tenguí un plantejament en relació a aquest tema, però ficar el plantejament del finançament en el REB és induir a confusió. Per tant nosaltres pensam que no és convenient.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Quetglas, per favor.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí. Bé, només dues coses per acabar. No volem oblidar la resta de qüestions. Hem establert unes prioritats.

El Sr. Sampol ens suggeria la necessitat d'incloure altres qüestions, com per exemple el tema relacionat amb el desenvolupament de les zones aeronàutiques. Per què no ho hem posat? Miri, perquè creim que és millor esperar el desenvolupament d'un dels compromisos del nou govern que té en relació a la gestió aeroportuària, on es parla d'un nivell de descentralització, de la constitució de consorcis i, per tant, de l'assumpció de competències compartides amb l'Estat, però de la participació en la gestió aeroportuària de comunitats autònomes, consells insulars i entitats locals, en el nostre cas,

per plantejar aquest tema; no plantejar-lo des de l'actual estructura fortament centralitzada d'AENA i, per tant, pensàvem que amb la immediatesa que demanam el plantejament d'aquests temes aquesta era una qüestió que per ventura convenia espera que estigués desenvolupat un nou mode de gestió aeroportuària. No és que no ho considerem important, ens pareix essencial, ens pareix bàsic, però seria millor fer-ho d'aquesta manera.

I alguna qüestió més..., més anecdòtica, si es vol, el tema del desenvolupament del sector nàutic. Estam d'acord si l'esperit del que diu el desenvolupament del sector nàutic fa referència, lògicament, al desenvolupament del sector industrial, de manteniment, d'hivernada, el desenvolupament d'un sector empresarial lligat al sector nàutic, que crec que és aquest l'esperit, no el creixement de la qüestió que ja ha vist vostè que dins els mitjans especialitzats comencen a manifestar la seva preocupació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, per favor...

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

...pel que es pot considerar una certa saturació, però en qualsevol cas entenem que l'esperit és aquest i per tant no tenim cap obstacle.

Sr. President, crec que seria convenient procedir, segons les previsions reglamentàries, a suspendre la sessió durant uns minuts, a veure si som capaços de trobar una formulació consensuada de la moció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Gràcies, Sr. Quetglas. Sí? Té la paraula el Molt Hble. President de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull obrir qüestió incidental perquè crec que aquest és un tema important i al qual voldria fer una sèrie de matisos a la postura del Partit Socialista i a la darrera intervenció del Sr. Quetglas, i per tant, com que me pareix important i sobretot pel que crec que vendrà a partir d'ara, voldria aclarir una sèrie de qüestions.

A mi me pareix que aquesta discussió d'avui és una discussió molt important, és una discussió que ha de marcar, com hem anat anunciant sempre, el que ha de ser la política d'aquesta legislatura davant un canvi d'escenari a la política espanyola, amb un nou color polític al Govern de l'Estat. Amb aquest concepte, jo no voldria tant quedar-me amb la primera part o amb la primera esmena que ha presentat el Partit Popular a la moció que ha presentat el Partit Socialista, que també, perquè si hem de parlar de penitències aquí fins i tot qualque diputat ha dit que en aquest Parlament s'havia aprovat unànimement aquesta llei, els que ho vàrem viure aquí tal vegada hauríem de refrescar la memòria a qualque diputat i dir-li que això no va ser així; és a dir, a l'hora de cercar

penitències, com sempre sol passar, crec que probablement hi hauria culpes repartides almanco. Però no me pareix important, és que, no és que només no me pareixi important és que no me pareix ni pràctic ni intel·ligent en aquest moment entrar en aquest debat. Entenc que s'hagi de fer aquest debat i que s'hagi de sustentar aquest debat, bé, culpes d'un i de l'altre i normalment, quan dos no s'entenen, sol ser culpa dels dos, però tampoc, insisteix, me pareix el més rellevant en aquesta discussió. En canvi, sí que me pareix molt rellevant en aquesta discussió quina serà l'actitud d'aquest Parlament i quina serà la nostra actitud en general respecte d'aquesta legislatura que s'inicia en el nou Govern d'Espanya.

I com que des del primer moment hem donat mostra des del Govern que volem un clima d'enteniment amb el Govern de l'Estat, que creim que mirar cap enrera en aquest moment no ens pot aportar res massa positiu i, en canvi, sí que ens hauria d'aportar qualche cosa molt positiva ser capaços de mirar cap endavant, d'entendre-nos, i sobretot de posar-nos d'acord en aquelles qüestions que siguin bones per a aquesta terra, per a aquesta comunitat i per als nostres ciutadans. I naturalment, creim, des del Govern i des del partit que li dona suport, que la col·laboració del Partit Socialista Obrer Espanyol és imprescindible, perquè en aquests moments, lògicament, té un nou rol a jugar i creim que aquesta col·laboració és imprescindible, necessària i que l'hem de cercar. I en aquest context nosaltres presentam avui una esmena al que ha estat una moció del Partit Socialista, de defensa de l'aplicació del règim especial. Benvinguts, perfecte, en qualche cosa que hi podem estar tots d'acord com és que tenim un instrument, que el temps sempre dona i lleva raó, però un instrument que avui pareix un instrument útil, abans hi havia qui deia que no, però avui sí que pareix un instrument útil, i que aquest instrument ens pot ajuntar i ens pot posar d'acord quant a quin ha de ser el nostre esquema de defensa dels nostres interessos davant el Govern de l'Estat.

En aquesta moció el Partit Socialista estableix unes prioritats. Miri, és bastant coherent i jo crec que bastant normal que l'Executiu hagi d'establir les prioritats, que aquestes prioritats intentin ser compartides, consensuades amb el Legislatiu i, lògicament, amb els partits de l'oposició, també és un exercici saludable, però hauran d'estar d'acord que almanco hem de poder establir el que nosaltres creim que són les nostres prioritats dins la nostra responsabilitat de govern. I per això, des del Partit Popular i des del Grup Popular, s'ha presentat una esmena que no és una esmena limitativa, està clar que queden moltes coses, i ho podem ampliar, però parlem de prioritats, entre d'altres, crec que posa l'esmena, prioritats, entre d'altres, és a dir que quedi clar que hi ha coses que queden fora que són molt importants, i el fet que aquestes coses quedin fora no les resta importància, simplement s'ha d'establir una estratègia, en aquesta estratègia s'hauran d'establir una sèrie de prioritats i la nostra defensa d'aquestes prioritats ha de ser pactada, però ha de ser emmarcada des del primer moment. Per tant, totes aquelles qüestions que queden fora no signifiquen una exclusió de la seva importància, sinó, simplement, una prioritat, i de vegades estrictament pragmàtica, i això és important que quedi clar.

Els dos primers punts. Aquest president, i vostès són testimoni, té la legitimitat de defensar davant el nou Govern

d'Espanya el que els vaig anunciar aquí, en el debat de l'estat de l'autonomia, que seria el nostre plantejament davant el nou govern que sortís d'Espanya, sigui quin sigui el color polític d'aquest govern; ho vaig dir en el debat de l'estat de l'autonomia, ho vaig repetir a una intervenció a l'entrega, en el lliurament dels premis Ramon Llull i ho he repetit al llarg de tota la campanya electoral. Després d'haver aconseguit aquests acords que han suposat un increment de finançació important per a les Illes Balears, i al qual ha fet referència el portaveu del Partit Popular, entre d'altres la solució del problema energètic que, com vostès convendran amb mi, era una inversió molt important i imprescindible de cara al futur; doncs, un cop que havíem aconseguit treure i mantenir aquests compromisos de l'Estat per mantenir unes inversions en infraestructures que són molt necessàries a les Illes Balears, havíem de plantejar al nou Govern d'Espanya i jo plantejaria la revisió del finançament en matèria de sanitat i d'educació, perquè creia que eren les dues grans prioritats que tendríem en aquesta nova legislatura. Tenint en compte que sempre vaig dir que nosaltres no estàvem qüestionant tant l'acord al qual havia arribat el govern anterior d'aquesta comunitat autònoma, perquè qui ha firmat aquest pacte de finançament i qui va firmar lògicament les transferències en matèria de sanitat, per exemple, va ser el govern del pacte, i nosaltres no estàvem qüestionant aquest acord, sinó, com ha dit qualche diputat aquí avui matí, el que fèiem era plantejar una sèrie de variables que estaven contemplades a l'acord de finançament i de transferència i que l'evolució d'aquestes variables que afecten, bàsicament, l'increment de la població, el que entraria en joc el fons de anivellació en matèria d'educació i en matèria sanitària l'atenció de la població hospitalària.

Aquests dos factors són els factors que alteren i que defensen i que han de defensar bàsicament la nostra reivindicació davant l'Estat, per a una revisió del finançament en matèria de sanitat i en matèria d'educació. I jo he dit en aquesta tribuna que aquesta seria la nostra principal reivindicació i que aquest seria el plantejament que faríem al nou govern. Això és molt important, serà decisiu en aquesta legislatura, a més que, lògicament, es puguin obrir, com crec que s'obriran, discussions respecte de la modificació del sistema de finançament general a l'Estat espanyol. D'acord, però que quedi clar que la proposta que avui es fa des del Partit Popular quant a finançament de la sanitat i quant a finançament de l'educació, crec que ha estat mal interpretada aquí avui matí; les qüestions que afecten l'esperit de la llei afecten la relació que té sempre el Govern de l'Estat amb el Govern de la comunitat autònoma. Fruit d'aquesta relació són els acords que s'han pogut sustentar i que esper que es puguin sustentar en el futur.

Vull dir que totes aquestes implicacions, que el reconeixement del règim especial de les Illes Balears té i tindrà damunt les qüestions educatives i damunt les qüestions sanitàries, tenen implicació en el finançament de l'educació i de la sanitat. Qualque diputat ha reclamat aquí que s'introduïssin les qüestions d'insularitat per a l'educació; és que aquestes són les que s'estableixen en el règim especial de les Illes Balears. I això té una implicació financera amb el finançament de la sanitat i això té una implicació financera amb el finançament de l'educació. El que passa és que aquest debat no es pot esgotar aquí, i en això tenen vostès tota la raó, tota, Sr. Quetglas, té tota

la raó; tal vegada està mal expressat, però quan parlem de finançament d'educació i de finançament de sanitat no acabam el debat del finançament de l'educació i el debat del finançament de la sanitat en el règim especial de les Illes Balears, no era la nostra intenció perquè per això, aquest Parlament i el Grup Parlamentari Popular, presentarà o ha presentat, no ho sé, la constitució d'unes comissió *ad hoc* per poder avaluar, precisament, d'una forma seriosa i rigorosa i amb el màxim consens possible quina ha de ser la nostra reivindicació quant al finançament global de la sanitat i al finançament global de l'educació. Per tant, que quedi clar que el que volem dir quan nosaltres deim que ha de ser prioritària la negociació de la sanitat i de l'educació, volem dir que les qüestions del REB afecten el finançament d'aquestes competències, com no pot ser d'una altra manera. Efectivament, les qüestions de la insularitat afecten el finançament del nostre servei educatiu, però no l'esgoten. I si s'ha de posar d'una forma més específica, doncs que es posi d'una forma més específica, però que quedi clar que no volem esgotar ni el debat ni la reivindicació del finançament de la sanitat i de l'educació en el règim especial de les Illes Balears ni en aquesta esmena.

En definitiva, el que volia deixar clar és que crec que aquesta discussió d'avui és important, és important. I m'agradaria que fóssim capaços de mirar cap al futur, entenc les discussions del passat, insistesc, les podem tenir dels dos costats i no passa res, però és important que siguem capaços, i en aquest moment processal més que mai, de mirar cap al futur; i que siguem capaços de començar a establir acords de col·laboració que redundin en benefici dels ciutadans de les Illes Balears, perquè aquesta és la nostra predisposició, aquesta és la predisposició d'aquest Govern, la d'intentar aconseguir aquests acords perquè, al final, els beneficiaris siguin els ciutadans de les Illes Balears. I entenem perfectament que l'escenari polític avui és un escenari distint i que aquests acords són més imprescindibles que mai i que la col·laboració del Partit Socialista Obrer Espanyol en aquest procés és molt important, per no dir imprescindible.

Per això, els voldria convidar a tots que fossin capaços d'establir acords, que no comencen a assentar diferències que ens puguin separar i que siguem capaços, si pot ser, de mirar cap endavant, d'anar plegats i d'aconseguir els millors acords possibles per als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Els socialistes no n'hem de fer cap de penitència per la Llei de règim especial, és a dir, nosaltres varem rebutjar un règim fiscal, el varem rebutjar aquí, i varem acceptar un règim especial que compensava la insularitat, i a més varem anunciar

que així ho faríem i no varem enganyar ningú, per tant, nosaltres no ens sentim obligats a fer cap mena de penitència en relació amb aquesta llei, cap ni una; altres no ho sé, altres que varen prometre un règim fiscal que després no varen poder complir perquè el seu propi partit li va dir que no, per ventura sí que n'haurien de fer de penitència. Però diguem que deixam de banda aquesta qüestió, anem a parlar de futur.

La col·laboració del Partit Socialista és imprescindible, segons diu el president, al qual li agraïm l'obertura d'aquesta torn incidental, perquè jo crec que subratlla i posa en evidència la importància i la transcendència d'aquest acord que avui proposam, que és important aquesta col·laboració, com ho era, evidentment, la col·laboració del Partit Popular a l'anterior legislatura, i que, la veritat, hem de reconèixer que va ser, al nostre judici, insuficient.

Entrem en matèria. Vostè, el Sr. President ha reivindicat per al Govern la competència o la responsabilitat d'establir les prioritats i per tant, d'alguna manera, establia una avalada crítica sobre el fet que fos la nostra moció la que plantejàs les prioritats; bé, la crítica s'hauria d'estendre també al Partit Popular que s'apunta a què sigui aquest Parlament qui assenyali les prioritats, n'assenyala unes altres, n'afegeix, matisa, però bàsicament sobre la mateixa estructura. Jo crec que l'assenyalament de prioritats és important que tenguim un suport parlamentari i estam oberts i el Grup Popular que representa i suporta el Govern pot posar sobre la taula allò que trobi que sigui oportú per completar aquesta relació de coses, però nosaltres pensam que és important que des del Parlament s'estableixin aquestes prioritats, i voldria recordar el text de la nostra moció, el Sr. President recordava el text del Partit Popular, que diu: "...entre d'altres, les següents"; el nostre deia: "... de manera immediata aquestes", la qual cosa no volia dir que les altres quedassin oblidades, crec que l'explicació que li he donat al Sr. Sampol sobre el tema dels sectors aeronàutics és suficientment raonada com per dir no és que no li donem importància, però ens pareix important que, amb caràcter immediat, s'encetin una sèrie de coses que, a més, varen resultar, al nostre judici, aquelles que varen sortir del debat de la interpel·lació. Per tant, crec que hi podria haver un acord en relació amb aquest tema. Però prioritzar és triar, evidentment, i prioritzar és triar i per tant això significa que el que un assenyala com a prioritari altres coses les deixa no abandonades, sinó per a un segon estadi.

El tema de la revisió del finançament de sanitat i d'educació. L'argument del Sr. President és que si nosaltres plantejam la introducció de criteris d'insularitat en el finançament de la sanitat i de l'educació, això tendrà matemàticament o automàticament una repercussió en el finançament sanitari i en el finançament educatiu, perquè al final això es traduirà a pessetes, a euros, i per tant, una vegada traduït a euros, haurà d'anar al finançament. Me permet discrepar, Sr. President, però absolutament; per exemple, ha tengut res a veure el finançament de les carreteres a través del conveni amb el finançament de la transferència de carreteres? No. S'ha solucionat a través d'un conveni que no ha alterat la transferència de carreteres en la seva participació en el finançament de la comunitat. O nosaltres no plantejam que el fet que hi hagi inversions ferroviàries per part del Govern de l'Estat hagi d'alterar, diguéssim, l'antiga negociació de

transferència en matèria ferroviària, no té res a veure. Es poden articular, i el REB preveu que els mecanismes s'articulin, els mecanismes de col·laboració amb l'Estat per combatre la insularitat, al marge del finançament autonòmic, perquè és un finançament addicional, no és un finançament que ens serveixi per revisar el finançament autonòmic, és un finançament addicional que, a més, normalment té uns mecanismes d'execució al marge del propi finançament autonòmic. Per tant, no consideram, jo no veig, no m'ha convençut l'argument del president que la revisió, la reivindicació del finançament de sanitat i d'educació hagi de comportar, necessàriament, una revisió del finançament sanitari i educatiu, en absolut. No té perquè, el contrari, jo crec que fins i tot seria contraproduent que ho fes, crec que seria millor deixar clars aquells aspectes que pertanyen a l'àmbit del finançament autonòmic, separadament d'aquells aspectes que pertanyen a l'àmbit de la compensació per insularitat, perquè si no estarem amb aquesta permanent confusió, amb la confusió que fa que vostès, el Grup Popular i el Govern, surtin a aquesta tribuna i diguin: miri la quantitat de coses que hem aconseguit i tot és imputable a la Llei de règim especial. No, no tot és imputable a la Llei de règim especial, perquè si no resultarà, això vol dir que totes les comunitats autònomes espanyoles tenen el seu règim especial, perquè totes les comunitats autònomes espanyoles tenen inversions de l'Estat. Per tant, jo crec que seria bo que mantenguéssim una sistemàtica racional i lògica.

Per tant, en aquest sentit jo insistesc, crec necessari, de la proposta d'esmena del Partit Popular, que desaparegui l'al·lusió al finançament autonòmic en matèria d'educació i sanitat, tot i mantenint, lògicament, la reivindicació sobre la necessitat de la compensació d'insularitat en matèria sanitària i en matèria educativa com a proposta del Grup Parlamentari Popular, que el Grup Parlamentari Socialista no tenia. Cap problema, però no les seves repercussions en el finançament autonòmic.

I finalment, jo, clar, el Sr. President aquí ens ha dit que el finançament sanitari havia estat un finançament que havíem firmat, que havíem acceptat i que el pacte havia, d'alguna manera havia negociat o havia estat relativa incapaç de negociar; i jo me permetria recordar que l'assignatura del finançament de sanitat no va ser una assignatura pactada, perdoni, però va ser un "*trágala*", va ser un "*trágala*" amb elements de xantatge molt poderosos i molt potents: primer, si vostè no accepta el finançament sanitari es queda fora del sistema, "*y fuera hace mucho frío*", ens recordaven, primera. Segona, si el finançament no els és suficient, pugi el preu de la benzina, això varen ser els termes i les condicions del finançament de sanitat. Per tant, no acceptam, no és possible acceptar cap tipus de responsabilitat en un procés negociador que no va existir i en un procés d'acceptació d'un finançament que, des del Govern de l'Estat, s'ha de dir que es va fer des de la més absoluta prepotència.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Té la paraula el Molt Hble. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Quetglas, anem per feina, si és que podem anar per feina; home, abans d'anar per feina, evidentment, sempre hem de recordar la mateixa història, si un torna al passat l'altre ha de tornar al passat; clar, fa gràcia que diguin que en el Congrés dels Diputats, si nosaltres traguéssim avui les paraules del Sr. Antoni Costa en el Congrés dels Diputats quan el Partit Socialista Obrer Espanyol va presentar una esmena per rebutjar la presa en consideració, és a dir, si el Partit Socialista Obrer Espanyol hagués guanyat aquella votació ni s'hagués tramitat el règim especial, però és igual, tan se val.

Miri, les inversions, l'exemple que vostè posa crec que no és un exemple tampoc important i sobretot que crec que ens desvia de l'atenció, no ho deu fer vostè intencionadament, però crec que ens desvia de la qüestió. Escolti, hi ha inversions que són de caràcter estatal i aquestes carreteres i aquest conveni de carreteres vostè sap ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

... millor que ningú que són finançades per l'Estat, perquè es consideren d'interès general de l'Estat, lògicament. Per tant, això no té res a veure, són carreteres d'interès general de l'Estat i com a tals carreteres d'interès general es financen a part del que és el sistema de finançament. Per tant, no crec que sigui un exemple adient en aquest cas. Però sí que crec que hauríem de ser capaços de centrar-nos i no perdre-nos per les bardisses.

Escolti, el règim especial de les Illes Balears és un instrument vàlid avui per poder compensar els nostres greuges motivats per la insularitat i que afecten els ciutadans de les Illes Balears, estam d'acord, perfecte, estam tots d'acord, primera passa. Anem a establir, vostès volen proposar unes prioritats, el Grup Popular, lògicament, actua de forma coordinada amb el Govern i per això nosaltres establim o reclamam la competència, lògicament, de poder establir aquestes prioritats i, si pot ser, de forma consensuada, però tampoc no és un tema important, això també és secundari. És que no me vull perdre en temes que ens desviïn de l'atenció, perquè és molt important el que estam aquí discutint. Per tant, és igual, oblidi això de les prioritats, si m'és igual, escolti, estam d'acord amb el règim especial, punt 1.

Punt 2, estam d'acord a prioritzar una sèrie de qüestions que afecten el règim especial de les Illes Balears i que són molt importants per a nosaltres? Nosaltres creim que la sanitat i l'educació han d'estar en primer lloc, perquè avui la sanitat i l'educació són fonamentals. I, tal vegada no totes, d'acord, però sí que hi haurà compensacions que es puguin aconseguir i que afectin el servei de l'educació i que afectin el servei de la sanitat a les Illes Balears que tendran repercussió dins el finançament de l'educació i dins el finançament de la sanitat, li podria posar mil exemples, però qualque diputat avui aquí ho

ha exposat, lògicament, problemes derivats de la insularitat a la prestació d'un servei com el servei de l'educació, lògicament, i també en el tema d'assistència hospitalària. Hi haurà, i això és indiscutible, hi haurà mesures, tal vegada no totes, i en això vostè té raó, però hi haurà mesures del règim especial que acabaran afectant lògicament el finançament de la sanitat i el finançament de l'educació. I a més, encara aniré més enllà, intentar avui passar de costat aquest debat, tampoc ens resoldrà res, perquè jo ja li he anunciat, que ho aprovi vostè avui aquí o no ho aprovi, jo ja vaig anunciar en el seu moment i aquest govern, que la reivindicació d'un finançament adient en matèria de sanitat i d'educació global, serà el primer objectiu d'aquesta legislatura. Per tant, si no és avui tanmateix aquesta discussió la tendrem demà, per tant estaria bé que vostès, d'una vegada per totes, es pronunciassin sobre aquest aspecte.

Què vostès varen firmar i negociar amb una negociació, que jo crec, i ho he dit per activa i per passiva, que va ser una bona negociació, feta pel conseller Mesquida en aquell moment, que va sortir lògicament a aplaudir l'acord i a dir que ell havia estat una part important d'aquest acord, ho he reconegut sempre, però tampoc no vull entrar en aquesta discussió; en el que sí vull entrar és a posar de manifest que des d'aquell moment, des del moment processal, és a dir, és igual, bé o malament, ho oblidí, des d'aquell moment s'ha produït l'evolució d'unes variables que estan contemplades dins les clàusules de garantia de l'acord que donen lloc que les Illes Balears puguin plantejar reivindicacions de millora del finançament. D'acord? Perfecte.

Doncs aquest és el plantejament que nosaltres volem fer i hem anunciat que volem fer. Per tant, escolti, anem a posar-nos d'acord amb el REB, anem a posar-nos d'acord amb les prioritats, si pot ser tenguem la discussió que hem de tenir de cara al passat, però mirem cap al futur i anem a establir acords de cara al futur. Per a nosaltres, el REB, en el que afecta l'educació i la sanitat, són qüestions prioritàries, com ho és el tema energètic, com ho és el tema del transport, etcètera i totes les qüestions que hem plantejat aquí. I és a aquest acord que els convidam, si ara resulta que no podem trobar aquest acord, sincerament, perquè resulta que no podem posar l'increment de finançació de sanitat i d'educació que es motivarà de la reivindicació del règim especial crec que començaríem per un mal camí, nosaltres posarem tot el que puguem de la nostra part, però tampoc no podem cercar excuses. Escolti, hi ha mesures del règim especial que afecten la finançació de la sanitat i l'educació i no ho he dit jo aquí avui, ho ha dit un altre diputat d'un altre grup, i això és l'únic que volem reflectir en aquesta prioritat. Les reivindicacions del REB i les conseqüències que aquestes reivindicacions del REB tenen en el finançament de la sanitat i en el finançament de l'educació.

Els convid, sincerament, si pot ser, a mirar cap endavant; crec que farem un gran favor i un gran servei als ciutadans. I a posar-nos d'acord des de ja, almanco en aquelles qüestions bàsiques, que a mi el REB me pareix un bon punt de sortida, un bon instrument, i en aquelles qüestions bàsiques on podem anar tots plegats, i estic segur que els ciutadans ens agrairan.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Jo deman al Sr. Francesc Quetglas si feim un recés, com a proponent. Està d'acord vostè?

Idò es fa un recés.

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam la sessió plenària. Té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Crec que podem dir, amb satisfacció, que hem arribat a un acord, que consistiria a modificar el punt 2 de la moció i substituir l'expressió, les paraules "escàs i insatisfactori" per la paraula "insuficient".

I el punt cinquè quedaria, tot ell, substituït per l'esmena del Grup Parlamentari Popular, amb les següents modificacions: el punt 5.1 quedaria redactat "compensació de la insularitat en matèria d'atenció sanitària i la seva repercussió, si n'és el cas, al finançament de la sanitat". I el punt 5.2 quedaria: "compensació de la insularitat en matèria educativa i la seva repercussió, si n'és el cas, al finançament de l'educació". La resta igual que proposava el Grup Parlamentari Popular.

I en aquest cas el Grup Parlamentari Socialista demanaria la votació conjunta de la totalitat de la moció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Si els sembla bé a tots els portaveus podem entendre que s'aprova per assentiment.

Idò aquesta moció queda aprovada per assentiment.

Enhorabona a tots.

(Aplaudiments)

IV. Proposició no de llei RGE núm. 444/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte de les tarifes marítimes i aèries.

A continuació passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la proposició no de llei RGE núm. 444/04 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte de tarifes marítimes i aèries. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé intentaré seguir per aquest camí que sembla ser que s'ha encetat en aquesta cambra de diàleg i consens que miraculosament sembla que impera i intentaré no desviar-me, jo crec que és bo.

Aquesta proposició no de llei que avui presentam i sobretot aquest debat, no és nou en aquesta cambra, s'ha produït moltes vegades amb preguntes, propostes, ara mateix hem vist aquest

debat sobre el Règim Especial de les Illes Balears allà on evidentment s'hi fa una especial referència a la problemàtica del transport a les nostres illes. I bé, deia que a pesar que ja és un debat que ja l'hem tengut varies vegades en aquesta cambra no per (...) mai ha estat resolta aquesta problemàtica definitivament. I no pensam tampoc que mitjançant aquesta proposició resolguem absolutament tots els problemes relacionats amb el transport ja que la regulació d'aquest transport, tan marítim com aeri, les tarifes, les freqüències, la seva qualitat és molt més complexa que no això. Però sí hem volgut mantenir, reivindicar novament aquest compromís de millora, en aquest cas dels preus del transport aeri i marítim, si bé les pujades darrerament han estat més espectaculars en el transport aeri. I m'agradaria que aquesta proposta es ves en positiu, no com una oportunitat per retreure en aquest Govern de les Illes, o l'anterior Govern central fins fa pocs dies dirigits pel Partit Popular les errades o la mala negociació que sempre hem pensat i hem dit que s'havia fet amb aquesta declaració d'obligacions de servei públic del transport aeri interinsular.

Si feim una crítica a aquest procés, l'entenguin com una necessitat per millorar el transport per no caure amb les mateixes errades. Volem sincerament recuperar el consens que havia existit fins l'any passat dins les mesos de transport que es varen crear tan a Eivissa com a Menorca, allà on existia pràcticament unanimitat sobre les propostes que s'havien de fer en el Govern central i els acords en el qual s'havia d'arribar. Malauradament des de l'arribada del nou Govern del Partit Popular en aquestes Illes totes les reclamacions de millora que es feien per al transport es varen veure com un atac cap a aquest Govern de l'Estat i no és així. Intentàvem traslladar el malestar per la situació del transport, sobretot aeri, en aquestes Illes. I avui novament s'ha discutit sobre el desenvolupament del Règim Especial, aquesta llei aprovada el 98 i que pretenia compensar la nostra insularitat i que evidentment ara no tornarem a treure el debat, encara que està també en una part relacionada amb aquesta proposició no de llei, ja que una de les coses en què es va avançar va ser passar amb el descompte per a residents del 33%. Però a dia d'avui resulta aquesta proposta insuficient, aquests descomptes s'han vist superats per l'increment, sobretot de les tarifes aèries que han deixat en res el descompte del 33%. La declaració d'obligacions del servei públic, que des del nostre punt de vista ha estat insuficient i mal plantejat, tampoc resol la situació.

I què és allò que proposam mitjançant aquesta proposició no de llei? Allò que es proposa és un acord simple, però jo crec que té conseqüències econòmiques importants i és passar d'aquest 33% de descompte al 50% de la subvenció de les tarifes del transport aeri i marítim. Sabem perfectament que molta gent, fins i tot grups polítics, fins ara almenys el Grup Popular, havia criticat, o fins ara no havia estat d'acord en demanar aquest augment del descompte de residents, argumentat que això no solucionava el problema ja que encara que s'augmentés el descompte si no es controlaven els preus màxims aquell quedaria en res. I aquest argument és només cert en una part, per què? Perquè des del nostre grup sempre hem defensat dues coses, per una banda l'augment del 33 al 50% del descompte per a residents i per l'altra, que no és en absolut incompatible sinó complementària, controlar les freqüències i els preus amb la declaració d'obligacions de servei públic. I què ha passat en aquests darrers mesos, o anys? Que ha anat

creixent la petició de ciutadans, col·lectius, grups polítics per millorar el transport, tan en qualitat com en preus. En un primer moment es parlava, fins i tot, que per a la declaració d'obligacions de servei públic podrien existir problemes per la normativa europea. Des del nostre grup sempre havíem defensat que això sí era possible, que no hi havia cap impediment reglamentari, tampoc érem els primers que ho fèiem i ho defensàvem abans i ho seguim defensant, evidentment i com no pot ser d'una altra manera, ara.

Crec que no se'ns podrà acusar d'oportunisme polític o d'electoralisme, fa temps que ja demanàvem aquest augment de descompte del 50%. Després ens hi vàrem comprometre electoralment amb el nostre programa a les passades eleccions i ara que ja hi ha hagut un canvi de Govern a l'Estat demanam amb la mateixa força aquest descompte. I per això és important tenir la unanimitat de les forces polítiques, la unanimitat d'aquesta cambra perquè s'ha de tenir en compte que des de què es demana, després s'ha de negociar, després s'han d'aprovar uns pressuposts i per tant, encara passarà un temps per poder veure aquest increment de forma efectiva. I convidam a tots els grups a donar suport a aquesta iniciativa, els que ja s'han manifestat en altres ocasions a favor i els altres, en aquest cas el Grup Popular, que fins ara no ho havien fet, però que esper que a partir d'avui, o almenys avui, sí donin suport a aquesta proposta.

I no aprofitaré ara aquest torn de paraula per retreure al Grup Popular que abans no ho demanaven perquè a Madrid, en el Govern central governava el seu mateix partit i que ara com que qui governa és el Partit Socialista els serà més fàcil sumar-se a aquesta reclamació. Siguin pels motius que siguin creim que és necessària la unió de totes les forces, el consens i el diàleg per aconseguir allò que no pot més que aixecar unanimitat. I pens també que l'obligació de servei públic del transport aeri entre les illes ens ha de servir per aprofitar allò que és positiu, però rebutjar i millorar allò que ha estat negatiu. I s'ha de reconèixer quan les coses es fan precipitadament, sense planificar, ni preveure les conseqüències. Però estam a temps a rectificar, tenim les eines legals per fer-ho. Cal recordar que l'augment de descompte per a resident i la seva revisió es recull expressament en el Règim Especial, en el REB. La normativa europea, al contrari d'allò que alguns havien dit en el seu dia, permet tan les declaracions d'obligacions del servei públic com les subvencions a aquest transport i precisament està amant el Reglament europeu 2408 del 92, del 23 de juliol sobre tarifes i liberalització del transport aeri n'és un clar exemple. La Comunitat Europea, desgraciadament, ha tardat massa temps en preocupar-se pels problemes de reglamentació del transport per a les illes, recordar a més que el Tractat de Roma de 1957 es limitava quasi exclusivament al transport per carretera, ferrocarril i vies navegables. Ha estat necessari que passessin molts anys i que les pressions polítiques sorgissin per fer possible l'ampliació del tractat respecte el transport marítim i aeri. I va ser l'any 1986 quan l'Acta Única Europea va modificar el tractat original per incloure, precisament, el transport aeri i marítim.

Si bé l'objecte no és tan la declaració d'obligacions de servei públic sinó l'augment del descompte dels residents que depèn del Govern central no he volgut deixar de comentar la normativa o aquestes qüestions perquè al final tot està

relacionat. I reiter allò que havia dit al principi, l'augment del descompte no soluciona tots els problemes del transport i és complementari al de servei públic, però almenys pot alleugerir i esperem que així ho faci, els elevats preus que estam pagant pel nostre transport. Avui precisament en una pregunta en aquesta mateixa cambra s'ha posat de manifest que hi ha hagut una altra pujada en aquest cas de l'IPC en el transport aeri entre illes, amb l'argument que el Consell de Ministres amb el seu acord preveia aquesta revisió de preus de l'IPC cada mes de gener. El problema és que s'ha produït quasi en el mateix temps la revisió de preus a la pròpia declaració d'interès públic i en això no hi podem estar d'acord i que hem criticat aquesta pujada de preus. Aquí se'ns ha dit per part del Govern, per part de la Sra. Consellera, que també veia de forma negativa la pujada de preus.

Per tant, esperam que aquest consens que ha impregnat en aquesta cambra en l'anterior debat i que hi ha una part ben relacionada en aquesta proposició no de llei, quant a l'increment del descompte per a residents del 33 al 50% i tenguí la unanimitat de tots els grups polítics, independentment de què alguns fa pocs dies no ho defensaven i com deim, ho deim abans el President Matas que a partir d'ara s'ha de mirar endavant, això és bo, però hi ha coses del passat que també hem de recordar perquè s'entenguin alguns canvis de postura que nosaltres valoram positivament i esperam la unanimitat d'aquesta cambra per demanar i exigir al Govern central, sigui del color que sigui, que augmenti i millori el transport tan aeri com marítim de les nostres Illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat dues esmenes d'addició RGE núm. 2045 i 2255/04. Per defensar les esmenes té la paraula l'Hble. Diputat Don Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull començar la meua intervenció anunciant, com no podia ser d'altra manera, el suport del nostre grup, el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a aquesta proposició no de llei. També vull assenyalar que el nostre grup, com ja s'ha dit, ha presentat dues esmenes d'addició al text inicial i que també com és habitual defensaré en aquesta mateixa intervenció, a la vegada que fix la nostra posició.

Entrem idò en el fons de la qüestió. La proposició no de llei que avui debatem té com a finalitat sol·licitar al Govern central un augment dels descomptes per als residents fins a un 50%. Certament l'aplicació del REB, en aquest punt sí que hi ha hagut aplicació, va suposar en el seu moment un augment d'aquest descompte, augment que no ha estat ni de bon tros suficient. Per altra part l'increment del descompte és una clara reivindicació de molts de ciutadans i ciutadanes de les nostres illes que només pretenen no sentir-se discriminats pel fet de viure en una illa. Si em permeten que llegeixi textualment i com exemple allò que diuen al respecte els manifestes de la mesa del transport de Menorca, manifest que va rebre vull recordar el suport de milers de ciutadans i ciutadanes. Diu així: "si mateix demanam un augment del descompte per als residents de les

Illes Balears del 50% per tal de compensar el constant augment dels costos dels darrers anys". Per a nosaltres, pel Grup PSM-Entesa Nacionalista és de justícia atendre aquesta reivindicació, que no pretén altra cosa que la insularitat no suposi una despesa afegida als habitants de les illes. I cal ser clars en aquest assumpte.

He sentit dir en aquesta mateixa cambra, en altres sessions, que la pujada de descomptes no és efectiva, que no és funcional, que les pujades constants dels preus dels passatges després l'anul·len i açò és cert en part, però només en part. Així va succeir en l'anterior augment del 33%, els preus varen pujar més d'un 70% i es varen anul·lar a la pràctica els beneficis d'aquest augment. Però açò no té perquè ser així i s'han de posar els mecanismes perquè no sigui així i l'eina per aconseguir-ho és evident, ja ho ha recordat la Sra. Costa, una efectiva feina, ampla i ben dotada declaració d'obligació del servei públic, que fixi una tarifa màxima sobre la qual s'han d'aplicar els descomptes. De fer-ho així no hi haurà cap perill de les pujades de preu unilaterals de les companyies afectessin el descompte, si hi ha una veritable tarifa màxima el descompte es mantendria efectiu. Però per açò calen unes condicions, condicions que malauradament encara no tenim en l'actual declaració de servei públic. Una declaració que ja vaig dir en el seu moment consideram des del nostre grup, barroera, esquifida i mutilada, perquè per ser justs, per molt bon esperit que hi hagi dins aquesta cambra no s'ha d'oblidar el passat per no repetir-lo, cal fer una ullada cap enrera i deixar clar que si l'anunci de tramitar la declaració que va fer l'actual Govern, aquest anunci en un principi variava la postura tradicional del Partit Popular, que sempre s'havia mostrat contrari o recelós, si aquest anunci com deia va generar una certa esperança, avui en dia s'ha convertit en frustració i més tard fins i tot, en clara irritació.

Els ciutadans de les Illes, sobretot els de Menorca i Eivissa que ho pateixen més, tenen la sensació amb aquesta declaració i açò no ho hem d'oblidar que se n'han rigut d'ells, perquè la declaració no es va demanar per tenir un títol més, com qui té una placa de plata a una prestatgeria, es va demanar perquè els vols fossin més barats, per açò, així de clar i ara per ara no ho són. En conjunt són més cars que mai ja que s'han suprimit les tarifes especials i açò és allò que la població sent i sap i és sent decebuda per aquest Govern, sobretot si a més apareixen pujades inesperades pocs mesos després de què la declaració entri en vigor.

Senyores i senyors diputats, l'altre dia el passat dissabte dia 17 sortia en un diari de Menorca una entrevista amb l'Hble. Sra. Consellera d'Obres Públiques allà on es deia, per no citar allò que surt avui en els diaris, que demana la Sra. Consellera tot allò que abans negava, però coses veurem. Bé, deia el Diari de Menorca: "*al hilo de la actualidad Cabrer se mostró totalmente partidaria de la puesta en práctica de los compromisos anunciados por el PSOE, especialmente de la reducción de las tarifas máximas a 58 euros, el incremento del descuento al 50%, así como la inclusión de los enlaces con la península*". I deia textualment la Sra. Cabrer: "*la próxima semana tendremos una ministra que si realmente quiere puede poner en práctica todo lo que el PSOE ha prometido, todo depende de voluntad política*". La veritat és que per a mi i perdonin l'expressió, açò és tenir un poc de barra. Fer unes

declaracions així, després del que li hem sentit dir a la consellera dins aquesta cambra que el 50% no servia per res, que els vols a la península no podien ser i que no calia finançament estatal, la veritat és que açò només es pot definir d'una manera. Però mirin senyores i senyors diputats, barra i no barra jo hi estic d'acord i estic d'acord en una cosa, tot és qüestió de voluntat política, precisament la mateixa voluntat política li va mancar a aquest Govern i que li va mancar en el difunt Govern Aznar. Voluntat política, senyores i senyors del Partit Popular, que vostès en el moment quan podien i no varen tenir i açò també s'ha de recordar.

Però deixem estar ja, en ares d'aquest nou esperit Pasqual que tenim aquí dins i entrem directament a les esmenes que presentam. El nostre grup està totalment d'acord en l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei, però consideram que la conclusió a què s'arriba és excessivament parcial. Amb les nostres esmenes pretenem simplement complementar-la i enriquir-la, l'exposició de motius diu: "la declaració de servei públic limitada als vols interinsulars ha posat en evidència que no havent-hi finançament estatal, la declaració ha frustrat les esperances dels ciutadans afectats". Totalment d'acord, però després la conclusió no pot ser només que s'augmentin els descomptes, ha de ser la inclusió dels vols amb la península i el finançament estatal. Si es diu a l'exposició que la frustració de la ciutadania ve de què no es contemplin els enllaços amb la península i que no hi hagi finançament estatal per assegurar unes tarifes més baixes, llavors lògicament hem de demanar també al Govern central que modifiqui la declaració fixant tarifes menors, incloent els vols amb la península i destinant als propers pressuposts les partides necessàries per fer-ho viable.

Així la nostra primera esmena demana fixar dins la declaració de servei públic unes tarifes màximes menors que les actuals, podrien ser el 58 euros que assenyalaven per exemple l'estudi del Consell de Menorca i açò sí, amb el finançament estatal que calgui. La segona esmena demana la inclusió dins la declaració dels vols amb la península, naturalment també amb la dotació estatal necessària. No ens enganem, només amb el compromís pressupostari del Govern central és possible fer efectiva una declaració de servei públic que respongui a les expectatives dels habitants de les Illes, ho dèiem quan a Madrid hi havia un altre Govern i ho mantenim amb el Govern actual, naturalment. Cal deixar clar un parell de punts, que ja s'han sentit dins aquesta cambra, però que no està demés repetir. No és possible una dotació de servei públic amb unes condicions d'efectiva compensació per a la insularitat si no hi ha un clar compromís pressupostari del Govern central, perquè en la realitat i a la pràctica una declaració de servei públic significa la intervenció de l'administració dins el mercat, significa una mesura correctora del lliure mercat, suposa la imposició a les companyies aèries d'unes determinades regulacions i aquesta imposició suposa indubtablement un retall dels seus beneficis. L'altre dia sortia Air Nostrum, serà veritat o no, però que deia que havia perdut 1 milió d'euros. I si açò no es compensa des de l'administració estatal, que en té la competència, les companyies per pura lògica empresarial acaben passant factura a la ciutadania. I crec amb açò hem arribat a l'os de la qüestió.

L'actual declaració de servei públic, a més de no contemplar els vols amb la península, no va venir acompanyada de cap dotació pressupostària, els governs del Partit Popular, el

d'aquí i el d'allà, varen fiar-ho tot a què les companyies es portessin bé i per açò, en el nostre parer, varen haver de fer grans concessions. La primera, acceptar tarifes màximes abusives i la segona engolir la supressió de les tarifes especials. El camí era errat, ho sabia tothom, ho sabíem nosaltres i ho sabien vostès senyors del Partit Popular i quan el camí és errat no s'arriba a bon port i no hem arribat a bon port.

En definitiva, com diu la Sra. Cabrer, allò que és necessari és voluntat política i potser seria bo que sobre aquest tema comencem una nova etapa i que allò que el Govern Aznar no va saber fer tal volta, esperem-ho, el no Govern sí ho sàpiga. Però deixam ben clar que el nostre grup sempre ha defensat els drets dels ciutadans d'aquestes illes, independentment del color polític del Govern de Madrid i aquesta serà la nostra tònica si hem de patir una nova frustració. Desitjam i esperam que no sigui així, pel bé dels homes i les dones de les nostres illes, perquè creim que per afrontar els reptes fonamentals d'un país s'han d'anteposar sempre i no segons les conveniències les necessitats ciutadanes als interessos partidistes. I per açò ens afegim a la petició de la Sra. Costa que seria bo que aquest Parlament per unanimitat assumís aquesta proposició no de llei amb les esmenes incorporades i no per esperit Pasqual sinó perquè és allò que demanda la ciutadania.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Don Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. I molt breument per anunciar el vot favorable del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds en aquesta proposició del Grup Socialista que suposam, donada la nova situació Pasqual i els resultats electorals de les darreres eleccions generals, pot donar peu a què s'aprovi fins i tot per unanimitat. Suposam que aquesta vegada el Grup Popular, ja que els que han de pagar de Madrid són d'un altre partit, no hi tendran inconvenient. Bé, com dic nosaltres votarem a favor, estam d'acord amb aquesta proposició, però també hem de dir que consideram que és insuficient per contemplar tota la problemàtica de les comunicacions aèries i també de les marítimes que sí tenen el títol, però després no se'n parla més.

Bé nosaltres una mica contràriament a allò que s'havia dit en el torn de preguntes que sembla ser que la culpa de la pujada dels preus la tengués la Sra. Costa. En els darrers anys, juntament amb una liberalització de les línies aèries, dels mercats aeris i d'ofertes que fan les companyies per a moltes destinacions amb autèntiques de baixades de preus. A les nostres illes tenim el contrari, unes pujades absolutament insuportables dels preus dels vols interinsulars i dels vols amb la península, mentre el Govern de l'Estat que tenia l'obligació legal de declarar el servei públic, mirava cap a una altra banda i el Grup Popular d'aquesta cambra tampoc li demanava al Govern central que actués. Ja dic, amb total impunitat d'aquestes companyies, dic impunitat perquè allò que fan i allò

que han fet és carregar-nos els dèficits que acumulaven a altres connexions, a altres destinacions i pagàvem molt més dels costos reals dels nostres vols i ja dic, el Govern central no va fer res i no va fer la declaració de servei públic mentre aquí no governaren els seus.

Bé, després vàrem tenir aquesta declaració de servei públic, declaració de servei públic que jo crec que la immensa majoria dels ciutadans de les illes menors, no sé si tan a Mallorca, ho consideren com una monumental estafa, amb unes tarifes i unes condicions que no ha suposat cap pèrdua per a la companyia, més aviat podríem dir que està fet a la mida de la companyia que opera en aquest servei. De fet, estam convençuts que Air Nostrum no ha baixat la caixa, sinó que la manté, si no l'augmenta. A l'exposició de motius es parla de què hi ha hagut una baixada insuficient. Bé és que això no és ni tan sols cert, hi ha hagut una baixada de la tarifa màxima, però totes les altres tarifes han desaparegut, amb la qual cosa tots els ciutadans que podien programar-se el seu viatge, que eren molts, que podien programar-se el seu viatge i que podien aconseguir bitllets a preus molt més reduïts els ha suposat un augment, un augment en alguns casos molt considerable. O sigui que bona part dels ciutadans amb la declaració de servei públic han sortit perjudicats i ha sortida beneficiada l'empresa. Tot això com s'ha dit aquí també pel model de declaració d'obligació de servei públic que s'ha fet.

Per tant, nosaltres entenem que sí, que s'ha de fer un descompte major, que s'ha d'arribar al 50%. Però allò que és important i que d'alguna manera ve recollit en les esmenes que presenta el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista es fer una nova negociació, seriosa, en condicions de l'obligació de servei públic que afecti als vols interinsulars i als vols amb la península i que fixi unes tarifes raonables i unes freqüències suficients. I a partir d'aquí els descomptes del 50%, tal com diu la proposició, però no amb aquests preus que hi ha actualment, no amb aquestes condicions i hem de tenir en compte que les tarifes aèries tenen moltíssima importància per als ciutadans de les illes, especialment per als ciutadans de les illes menors per als desplaçaments, però també és important que els nostres visitants si no tenen el descompte del 50% no hagin de pagar les autèntiques barbaritats que es paguen avui dia per un bitllet aeri.

I també contemplar els serveis marítims i crec que hem de reclamar-li a l'Estat que no carregui després per vies diverses. Hi ha hagut pujades de tarifes aeroportuàries que també han fet augmentar i darrerament hi ha hagut una pujada de les tarifes portuàries que concretament en el cas de Formentera, que és el lloc més sensible i que tenen més dificultats, també els ha suposat un augment que consideram absolutament inacceptable. Per tant, creim que la reivindicació de cara a l'Estat ha de ser en tots aquests aspectes, descompte del 50%, nova negociació d'obligació de servei públic i que per altres vies, taxes o altres qüestions no es tornin a pujar els bitllets aeris i també els marítims.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, després de sentir les intervencions he de dir que el Partit Popular ha presentat una esmena anteriorment a la moció que s'ha discutit i debatut el desenvolupament del REB i precisament aquesta esmena ha estat aprovada i precisament el punt 5, apartat 3 diu: aplicacions de mesures correctores dels efectes de la insularitat en el transport i comunicacions, entre altres, descompte de residents al 50%, garantia de connexió entre les Illes Balears amb la península, especialment Menorca, Eivissa i Formentera, compensació de transport marítim i aeris de les mercaderies, tarifes portuàries, etcètera. O sigui que tot això està aprovat per unanimitat aquí.

Bé, a partir d'aquí tenim un ple que realment és un ple monogràfic, primer pregunta a la consellera relativa als preus de l'increment de l'IPC dels vols interinsulars. Després la moció que hem vist fa escassos minuts i allà on precisament ha quedat aprovat un tema que engloba la proposició d'ara. Ara tenim aquesta proposició no de llei allà on es demana el 50% dels descomptes i dues esmenes d'addició del PSM-Entesa Nacionalista sobre finançament suficient per a la declaració d'obligació de servei públic dels vols entre illes, deficitari (...) menors que les actualment inexistents i inclusió entre vols entre illes i península dins la declaració d'obligació de servei públic, tot fixant la dotació pressupostària adient. Evidentment, des del Partit Popular nosaltres li donarem suport, però perquè li donarem suport? Perquè, a veure, nosaltres abans la portaveu del Partit Socialista ha fet menció que vostès són responsables de la declaració d'obligació de servei públic, doncs molt bé, són responsables, molt bé; al Partit Popular els recordarem, primer, partim de la iniciativa i impulsar la Llei de règim especial de Balears, molt bé, ens tindran presents a nosaltres, avui tothom és a favor d'aquesta llei, en el seu moment ja va ser aprovada, però qui va portar la bandera, qui va impulsar aquesta llei va ser el Partit Popular. Doncs ja està, primera!

Segona. El Partit Popular, el primer en aprovar una declaració d'obligació de servei públic; què ha representat això? Doncs, que els vols interinsulars, de 99 euros van passar a 72 que, amb el descompte de resident, significaven 48. Hem abaratit, s'han abaratit els vols. A la declaració de servei públic hi havia, per una banda, el descompte, malalts, joves, esportistes i després també un descompte d'un 20% per a promoció per omplir i acabar d'omplir els vols. Per tant, a més, s'han assegurat més freqüències. Com a menorquina, hem de tenir, val, els avions són petits, però jo prefereixo tenir aquests avions petits i saber que si no agafo els de les dues agafaré l'avió de les quatre i si no agafo l'avió de les quatre agafaré l'avió de les cinc, tenim deu freqüències, per tant jo amb això hi he d'estar a favor.

Després, el preu, amb això s'ha aconseguit tenir una tarifa. A partir d'aquesta tarifa, evidentment, hi ha una actualització i està previst que sigui d'acord amb l'IPC. Home, és més important saber que tenim una tarifa, damunt això solament s'està jugant amb l'IPC, que no saber que d'avui a demà, com

ha passat en els darrers anys, les tarifes s'han desbordat i hi ha hagut increments, com ha dit abans ja la consellera.

Quant a la data de, amb això què vull dir? Que el que es va fer, i des del Govern el que s'ha aconseguit és obrir la porta, no és un punt d'arribada, és una porta oberta; això és com a una família: tenim el fill gran que ve i diu: mamà, a les deu de la nit vull sortir; i tu li dius: no. Una altra vegada: mamà, a les deu de la nit vull sortir; no, però arriba el segon, i ja no arriba a les deu, arriba a les dotze. Doncs, això és el que està aquí, vull dir: tenim la porta oberta i a partir d'aquí el que hem de fer és millorar-ho. Això ho ha dit sempre la consellera, la consellera, des del primer dia, el dia 24, a veure, dia 25 de gener del 2004, a *Última Hora*, la consellera diu: La declaració de servei públic ja havia estat degudament publicada i aprovada, a partir d'aquí es pot demanar efectivament el descompte. I llavors es demana, en aquestes declaracions a l'*Última Hora* es demana anar endavant, millorar, o sigui, demanar el descompte de resident del 50%; demanar finançament per a aquesta declaració de servei públic i demanar les relacions, les connexions amb la península, això ja es diu el 24 de gener. I ara, si me permeten una picardia, resulta que la proposició no de llei del Partit Socialista és del dia 28, crec, vull dir que surt la consellera i automàticament ja surt el Partit Socialista a demanar el que ja havia anticipat ella, el Govern, feia quatre o cinc dies amb anterioritat.

Bé, quin és el repte ara? Doncs, seguir fent feina, evidentment. Quin és el problema que tenim? El transport aeri és el més important, perquè la majoria de vegades no estem tractant per fer un viatge, el problema del transport aeri és que, a nivell sobretot de les illes menors, ens hem de desplaçar per feina o per malaltia. Aquests viatges no es poden cronometrar, desgraciadament no es poden cronometrar; vull dir, ara hem aconseguit aquestes rebaixes, doncs endavant, a seguir fent més feina per aconseguir-ho. Com? Amb tots els membres d'aquí, perquè tots els membres del Parlament som aquí per fer feina, per fer el que els ciutadans volen i ens demanden, que en aquest cas és això, una millora.

Un altre punt és que nosaltres, efectivament, volem creure les problemes fetes per qui ara és el president del Govern espanyol, el Sr. Rodríguez Zapatero, volem creure les manifestacions de diferents membres del Grup Socialista, que fins i tot han arribat a comprometre la seva paraula que tot això serà un fet d'un moment a l'altre. Però hem de dir que sí, que ens preocupa també que en el discurs d'investidura de l'avui president no es fes menció absoluta al problema d'insularitat de Balears; també ens preocupa i esperem que hagi canviat, que dia 9 de novembre del 2002 el que avui és ministre d'Economia i Hisenda, el Sr. Pedro Solbes, digués en el Fòrum de Formentor que "*La insularidad no debía ser compensada*". Esperem que tot això estigui oblidat i el que sí demanàriem avui als diputats socialistes és que facin arribar, al fil d'unes manifestacions que surten avui per la premsa, de la vicepresidenta del Govern central, la Sra. Fernández de la Vega, que diu textualment: "*Vamos a transformar algunos hábitos de manera que se gobernará con la mirada y el oído puesto en los ciudadanos*". Però nosaltres aquí afegiríem una altra cosa i desitjàriem que fos d'aquesta manera: que la seva acció sigui tan responsable com poc populista, tan intel·ligent com poc demagògica, tan sensible com poc sentimentalista i tan

ferma com poc camaleònica. Si és així, m'agradaria que li fessin arribar a ella, a veure si tenen la influència suficient perquè els faci cas; i si és així, tot això quedarà aprovat i d'aquesta actuació ens beneficiarem tots els ciutadans de Balears.

En definitiva, ja li he dit que li donarem suport tant a la proposició no de llei, així com a les esmenes del PSM-Entesa Nacionalista, entenent també que ja ha estat aprovada a la moció anterior.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, intentaré ser breu, donat aquest consens i clima de diàleg també amb aquesta proposta que agraeix a tots els grups polítics el seu suport manifestat a les seves diferents intervencions. També dir al portaveu del Grup Parlamentari del PSM que acceptam, com no pot ser d'altra manera, les esmenes presentades pel seu grup que, efectivament, reconeixem que millora el contingut del resultat final i que va d'acord amb el que és l'exposició de motius de la nostra proposició no de llei, com és que es reclami a l'Estat la rebaixa de les tarifes màximes que estan aprovades al dia d'avui. I en segon lloc, que s'ha d'ampliar aquesta declaració d'obligació de servei públic dels vols entre illes amb la península.

Tenint en compte, això no ho hem dit, però havia sortit a altres debats, crec recordar el setembre de l'any passat a una proposició no de llei que també va presentar el PSM, que realment el més necessari amb aquesta declaració d'obligació de servei públic amb la península són els trajectes relacionats amb Menorca i Eivissa, als aeroports de Barcelona, Madrid i València. Però bé, això pot ser ara ja aquí ja és concretar molt. Per això, agrair com deia el suport de tots els grups i acceptam aquestes dues esmenes del PSM.

I també dir, quant a la portaveu del Grup Popular, clar de vegades aquí se'ns fa un discurs, segons si convé no cal fer la vista enrrera, però quan convé uns i els altres li feim una mica; perdoni el Grup Popular si en algun moment he tengut la gosadia de pensar malament i no tenia el convenciment que el Partit Popular estava d'acord amb l'augment del descompte del 50% i de la declaració d'interès públic amb la península, he tengut aquesta gosadia i deman perdó, perquè és que, fins fa molts pocs dies, veia, i m'obliguen vostès a treure-ho, a la premsa d'aquestes illes, per exemple, titulars: "*El Govern descarta pedir que los vuelos con la península también sean servicio público*", tot això va ser a les eleccions; "*El PP considera que es preferible un precio máximo a una mejora de los descuentos*"; "*Iberia asegura que los pasajes no se encarecerán en el 2004*"; "*Los populares rechazan la declaración de servicio público para los vuelos con la*

península"; *"El Govern no pedirá subvención al ejecutivo central para el interés público de los vuelos"*; *"El Consell -el d'Eivissa i Formentera- cree un despilfarro que el Estado subvencione los billetes de avión interislas"*.

(Remor de veus)

Però bé, ho deixarem aquí, tot això és o va ser abans de les eleccions generals. Posteleccions, titulars: *"El Govern revisará con Fomento las ayudas al transporte aéreo interislas"*; *"Cabrer pedirá a la nueva ministra una revisión del servicio público de los vuelos"*; el Sr. Mari Calbet -expresident del Consell, que ahir li varen donar una medalla molt polida, diu: *"El servicio público de los vuelos es escandaloso"*; i avui mateix, la Sra. Consellera d'Obres Públiques diu que la consellera *"quiere que el PSOE cumpla sus compromisos de mayores rebajas. El Govern pide al PSOE que abarate más los vuelos"*. Per tant, surten aquí amb tota naturalitat a dir que per suposat que hi estan d'acord, que com podem pensar malament; miri, els deman perdó, però jo després d'haver llegit tot això pensava que tal vegada seguien pensant el mateix.

Però bé, aquest plàcet monogràfic, efectivament, ha estat monogràfic amb les compensacions a la insularitat perquè és un tema importantíssim, el desenvolupament del règim especial i aquest del transport aeri i marítim. I també ens deia la portaveu del Grup Popular que al PP se'l recordarà per haver tengut la iniciativa del règim especial a les Illes Balears i també per haver estat el primer govern que aprova una declaració d'interès públic. Això segons es miri, uns ho voldran recordar així i els altres ho recordaran com que ha estat la pitjor declaració d'interès públic que s'havia vist en el conjunt de la Unió Europea. Però bé, som a temps de poder-ho revisar i de poder-ho millorar i s'ha dit aquí també que el nostre grup parlamentari no ha demanat això fins al 28 de gener; home, jo vull recordar que ho venim demanant fa anys, quan es governava aquesta comunitat i ara també i quan no es governava a l'Estat i ara si governa el nostre grup i ho seguim demanant igualment.

També s'ha mostrat aquí la preocupació que el Sr. Zapatero, el president del Govern de l'Estat, no fes una menció explícita al problema de la insularitat a les Illes Balears. A tots ens hagués agradat, però home, jo crec que és molt més preocupant que durant vuit anys el Sr. Aznar no digués res o no posàs solució a aquesta problemàtica del transport, tant aeri com marítim.

Per últim ja i per acabar, crec que al final amb el que ens hem de quedar és amb el més important i és que avui, en aquesta cambra, per primera vegada aprovarem, per unanimitat, les propostes que fan referència al transport. La primera, l'augment del descompte del 33 al 50%; reclamar a l'Estat la rebaixa de les tarifes màximes, i per últim, que s'ampliï aquesta declaració d'obligació de servei públic als vols entre les illes i la península. Crec que això és realment el positiu i que, per primera vegada, repeteix, sortirà amb la unanimitat de tots els grups i crec que això és d'agrair i que el mèrit no és més que dels ciutadans que fa molts anys que venien reclamant aquestes propostes.

Gràcies.

(Aldarull i alguns aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Bé, a la vista de com ha anat el debat, aquesta presidència entén que s'aprova aquesta proposició no de llei per assentiment.

Per tant, si vostès hi estan d'acord, queda aprovada per assentiment.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS